

ความคาดหวังของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่
ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

มกวัฒน์ สิงห์เดือน

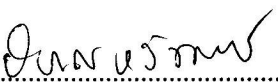
งานนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการเมืองการปกครอง
คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
สิงหาคม 2561
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์และคณะกรรมการสอบงานนิพนธ์ ได้พิจารณา
งานนิพนธ์ของ มกวัณน์ สิงห์เถื่อน ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเมืองการปกครอง ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ร้อยตำรวจเอก ดร.วิเชียร ต้นศิริกงคณ)

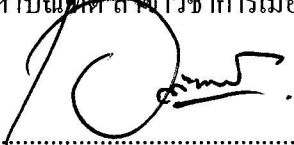
คณะกรรมการสอบปากเปล่า

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.ปิยากร หวังมหาพร)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูรย์ โพธิสว่าง)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ร้อยตำรวจเอก ดร.วิเชียร ต้นศิริกงคณ)

คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ อนุมัติให้รับงานนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเมืองการปกครอง ของมหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ว่าที่เรือตรี ดร.เอกวิทย์ มณีชร)

วันที่..... 17..... เดือน..... สิงหาคม..... พ.ศ. 2561.....

ประกาศคุณูปการ

งานนิพนธ์ เรื่อง ความคาดหวังของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ดำเนินการสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีเพราะได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจาก ผศ.ร.ต.อ.ดร.วิเชียร ต้นศิริคงคล อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และ รศ.ดร.ไพฑูรย์ โพธิ์สว่าง อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม และผู้ทรงคุณวุฒิที่เสียสละเวลาอันมีค่าให้คำปรึกษา เสนอแนะแนวทาง แก้ไข ปรับปรุงข้อบกพร่องต่าง ๆ และเพิ่มเติมในสิ่งที่ เป็นประโยชน์ต่อการวิจัยครั้งนี้ ด้วยความละเอียดทุกขั้นตอน และด้วยความเอาใจใส่อย่างดีเยี่ยมมาโดยตลอด ผู้ศึกษา จึงขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณคณะกรรมการสอบทุกท่าน ที่กรุณาให้คำแนะนำปรึกษา แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ทำให้งานวิจัยสำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอขอบพระคุณทุกแหล่งข้อมูลที่ทำให้งานนิพนธ์เล่มนี้ถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ซึ่งผู้วิจัยได้อ้างอิงทางวิชาการตามที่ปรากฏในบรรณานุกรม

ขอขอบพระคุณญาติพี่น้องทุกท่าน ที่คอยช่วยเหลือสนับสนุนทั้งด้านกำลังใจและกำลังทรัพย์ด้วยดีตลอดมา

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ผู้เกี่ยวข้องทุกท่านที่มีส่วนช่วยให้ผู้วิจัยทำการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นผลสำเร็จลุล่วงด้วยดี ประโยชน์และคุณค่าของการศึกษางานนิพนธ์ฉบับนี้ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตัญญูทดแทนที่แต่บิดา มารดา และบูรพาจารย์ที่เคยอบรมสั่งสอน ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่านที่ทำให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จในครั้งนี้

มกวัฒน์ สิงหาคม

59910019: สาขาวิชา: การเมืองการปกครอง; ร.ม. (การเมืองการปกครอง)

คำสำคัญ: ความคาดหวัง/ บทบาท/ อำนาจหน้าที่/ นิสิต/ มหาวิทยาลัยบูรพา/ การทุจริต

มกวัฒน์ สิงห์เถื่อน: ความคาดหวังของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (EXPECTATION OF BURAPHA UNIVERSITY STUDENT ON THE ROLE AND AUTHORITY OF NATIONAL ANTI-CORRUPTION COMMISSION) คณะกรรมการควบคุมงานนิพนธ์: วิเชียร ดันศิริคงคล, ร.ด., 62 หน้า, ปี พ.ศ. 2561.

การวิจัยเรื่อง ความคาดหวังของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย เพื่อศึกษาระดับความคาดหวังและเพื่อเปรียบเทียบความคาดหวังของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) กลุ่มตัวอย่างคือ นิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา ชั้นปีที่ 1-4 ระดับปริญญาตรี ภาคปกติและภาคพิเศษ วิทยาเขตบางแสน ปีการศึกษา 2560 ทุกคณะจำนวน 395 ตัวอย่าง

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 3 มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความสนใจติดตามข้อมูลข่าวสารนาน ๆ ครั้งและไม่เคยมีส่วนร่วมทางการเมือง

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคาดหวังต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคาดหวังมากที่สุดคือ ด้านการตรวจสอบทรัพย์สิน รองลงมาคือ ด้านการปราบปรามการทุจริต และน้อยที่สุดคือด้านการป้องกันการทุจริต

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้คือ ควรให้มีการถ่ายโอนอำนาจหน้าที่ ภารกิจงานบางอย่างของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไปให้หน่วยงานอื่น เพิ่มอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ในด้านการตรวจสอบทรัพย์สิน เพื่อการดำเนินงานที่เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

59910019: MAJOR: POLITICS AND GOVERNMENT; M.POL. SC. (POLITICS AND GOVERNMENT)

KEYWORDS: EXPECTATION/ ROLE/ AUTHORITY/ STUDENT/ BURAPHA UNIVERSITY/ CORRUPTION

MAKAVAT SINGTUEN: EXPECTATION OF BURAPHA UNIVERSITY STUDENT ON THE ROLE AND AUTHORITY OF NATIONAL ANTI-CORRUPTION COMMISSION. ADVISORY COMMITTEE: VICHIEEN TANSIRIKONGKON, Ph.D., 62 P. 2019

The research names the expectation of Burapha University students on the role and authority of national anti-corruption commission, purpose to study the level of expectation and to compare the expectation of Burapha University students on the role and authority of national anti-corruption commission. We have separated by individual factor which is Quantitative Research. The Sample of this research are 1th – 4th year of Burapha University students in bachelor degree, regular and special classes in Bangsan campus, academic year 2560 are 395 samples.

Results of this research are found that most of sample is female which are studying in 3rd year student, domiciled at Eastern Thailand are interesting to follow news and information rarely and never participate in political.

Most of sample have expected on the role and authority of national anti-corruption commission is good. As we can see in each factors, we can that group of sample that have highest level of expectation is asset audit. The next factor is the commission of counter-corruption. The last is Anti-corruption.

Suggestion of this research which are should be transfer authority, some task of national anti-corruption commission to other government sector for increasing the human resources in asset audit and for the efficiency operation.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ซ
สารบัญภาพ	ญ
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
สมมติฐานของการวิจัย	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
ขอบเขตการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
2 แนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความคาดหวัง	6
แนวคิดเกี่ยวกับบทบาท	10
แนวคิดเกี่ยวกับองค์กรอิสระ	12
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560.....	15
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ...	16
บริบทของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	18
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	21
กรอบแนวคิดการวิจัย	25
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	26
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	26
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	28
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	29

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
การวิเคราะห์ข้อมูล	30
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	31
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	32
ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	32
ระดับความคาดหวังของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.	35
เปรียบเทียบความคาดหวังของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล	39
5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	47
สรุปผลการวิจัย.....	47
อภิปรายผลการวิจัย	49
ข้อเสนอแนะ.....	50
บรรณานุกรม	52
ภาคผนวก	56
ประวัติย่อของผู้วิจัย	62

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 จำนวนประชากร และกลุ่มตัวอย่างของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามคณะ	27
2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ.....	32
3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามชั้นปีการศึกษา.....	33
4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามภูมิภาค.....	33
5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความสนใจติดตามข้อมูลข่าวสาร.....	34
6 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการมีส่วนร่วมทางการเมือง.....	34
7 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคาดหวังของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา ที่มีต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แห่งชาติในภาพรวม	35
8 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคาดหวังของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา ที่มีต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แห่งชาติด้านการป้องกันการทุจริต.....	36
9 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคาดหวังของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา ที่มีต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แห่งชาติด้านการป้องกันการทุจริต	37
10 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคาดหวังของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา ที่มีต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แห่งชาติ ด้านการตรวจสอบทรัพย์สิน	38
11 วิเคราะห์เปรียบเทียบความคาดหวังของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อบทบาทและ อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติจำแนก ตามเพศ	40
12 วิเคราะห์เปรียบเทียบความคาดหวังของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อบทบาทและ อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติจำแนกตาม การมีส่วนร่วมทางการเมือง.....	40
13 วิเคราะห์เปรียบเทียบความคาดหวังของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อบทบาทและ อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติจำแนกตาม ชั้นปีการศึกษา.....	41

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
14	วิเคราะห์เปรียบเทียบความคาดหวังของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติจำแนกตามภูมิภาค.....	42
15	เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของภูมิภาคกับความคาดหวังของนิสิตของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ.....	42
16	วิเคราะห์เปรียบเทียบความคาดหวังของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติจำแนกตามความสนใจติดตามข้อมูลข่าวสาร	44
17	ผลการทดสอบสมมติฐาน	45

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 กรอบแนวคิดการวิจัย	25

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การทุจริต (Corruption) หมายถึง การใช้อำนาจที่ได้มาหรือการใช้ทรัพย์สินที่มีอยู่ในทางมิชอบ เพื่อประโยชน์ต่อตนเอง ครอบครัว เพื่อน คนรู้จัก หรือประโยชน์อื่นใดอันมิควรได้ ซึ่งก่อให้เกิดความเสียหายต่อประโยชน์ของผู้อื่น การทุจริตอาจเกิดได้หลายลักษณะ เช่น การติดสินบนเจ้าพนักงานด้วยการให้หรือการรับสินบนทั้งที่เป็นเงินและสิ่งของ การมีผลประโยชน์ทับซ้อน การฟอกเงิน การชักยอก การปกปิดข้อเท็จจริง การขัดขวางกระบวนการยุติธรรม เป็นต้น (อัฐวุฒิ ปังกร, ม.ป.ป.) โดยปัจจัยที่ทำให้เกิดการทุจริตดังกล่าวมาข้างต้นนั้นมีมากมายหลายประการ ซึ่งเมื่อมองคุณภาพรวมพฤติกรรมของการทุจริตแล้วนั้นอาจแบ่งได้เป็น 5 สาเหตุคือ การขาดคุณธรรม การขาดอุดมการณ์และอุดมคติ มีค่านิยมที่ผิด มีรายได้ไม่พอกับรายจ่าย และมีการใช้อำนาจโดยไม่เป็นธรรม (ปัญหาคอร์รัปชัน, 2556) ผลจากองค์ประกอบเหล่านี้จึงเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดการทุจริตในทุกประเทศทั่วโลก รวมถึงประเทศไทย ซึ่งประเทศไทยนั้นก็มีการทุจริตเรื่อยมาตั้งแต่ในอดีต อยู่ในทุกยุคสมัยจนถึงปัจจุบัน ดังนั้นประเทศไทยจึงจำเป็นต้องมีหน่วยงานหรือองค์กรที่เข้ามาทำหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต เพื่อให้การทุจริตนั้นลดลงหรือหมดไปจากประเทศไทย

การริเริ่มมาตรการในการแก้ไขปัญหาการทุจริตของประเทศไทยได้ถือกำเนิดขึ้นมายาวนานตั้งแต่ในอดีตและมีพัฒนาการตามลำดับ แต่มาตรการการแก้ไขปัญหาการทุจริตที่เป็นระบบและเป็นรูปธรรมในประเทศไทยนั้นเกิดขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2518 จากการประกาศใช้พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518 ส่งผลให้มีการจัดตั้งหน่วยงานในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในประเทศขึ้นครั้งแรกภายใต้ชื่อ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (สำนักงาน ป.ป.ป.) แต่เนื่องจากการปฏิบัติงานป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ยังคงประสบปัญหาและอุปสรรคหลายประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในแง่กฎหมายซึ่งยังไม่เป็นรูปธรรมเท่าที่ควร ส่งผลให้เมื่อมีการร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยในปี พ.ศ. 2540 ผู้ร่างกฎหมายจึงได้มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบขององค์กรที่ทำหน้าที่ตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐมาแทนที่สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

(สำนักงาน ป.ป.ป) องค์กรดังกล่าวมีชื่อว่า สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (สำนักงาน ป.ป.ช.) รวมถึงรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ได้มีบทบัญญัติให้มืองค์กรอิสระขึ้น ซึ่งหนึ่งในองค์กรอิสระที่เกิดขึ้นก็คือ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติหรือเรียกโดยย่อว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. (วุฒิชัย เต็งพงศธร, ม.ป.ป.)

ภายหลังจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ได้ถูกยกเลิก ก็ได้มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 ตามลำดับ โดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 ยังคงมีบทบัญญัติให้มีคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เช่นเดียวกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 และ พ.ศ. 2550 ประกอบกับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ซึ่งได้บัญญัติอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเอาไว้ จากบทบัญญัตินี้ดังกล่าวสามารถสรุปบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติได้ 3 ด้านหลัก ดังนี้

1. ด้านการป้องกันการทุจริต เป็นสิ่งที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติให้ความสำคัญมาก โดยเน้นในเรื่องการรณรงค์การสร้างจิตสำนึก ในด้านคุณธรรมจริยธรรม ปลูกฝังให้ประชาชนยึดมั่นในความซื่อสัตย์ นอกจากนี้ยังส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนได้มีส่วนร่วมในการช่วยกันป้องกันและปราบปรามการทุจริตของสังคม รวมไปถึงประเทศชาติอีกด้วย
2. ด้านการปราบปรามการทุจริต เป็นอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวกับการได้สวนข้อเท็จจริงด้วยความยุติธรรมและรวดเร็ว

3. ด้านการตรวจสอบทรัพย์สิน เป็นอำนาจหน้าที่ในการตรวจสอบทรัพย์สินของราชการหรือเจ้าหน้าที่รัฐระดับสูง รวมถึงผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ, 2557)

จากบทบาทอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ นั้น จะเห็นได้ว่ามีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เพราะถือได้ว่าเป็นองค์กรที่เป็นเสมือนตัวแทนของประชาชนในการตรวจสอบผู้มีอำนาจรัฐที่ประชาชนนั้นอาจจะเข้าไปไม่ถึงข้อมูลเหล่านี้ และเพื่อป้องกันไม่ให้ผู้มีอำนาจรัฐเหล่านี้ฉกฉวยเอาทรัพยากรที่เป็นของประชาชนทุกคนไปเป็นของตนเอง และพวกพ้องโดยทุจริต ซึ่งก็จะส่งผลให้เกิดความเป็นธรรมในสังคม ต่อประชาชนในชาติ และทำให้ประเทศชาติมีความเจริญก้าวหน้าขึ้นไป และประการสำคัญคือ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาตินั้นเป็นองค์กรที่ประชาชนให้ความไว้วางใจและให้ความคาดหวังในการปฏิบัติหน้าที่ไว้สูง เพราะในการปฏิบัติหน้าที่นั้นจะส่งผลถึงประชาชนทุกคนในชาติ อีกทั้งยังเป็นองค์กรที่ทำให้ประชาชนในชาติเกิดความตื่นตัวและให้ความสนใจในการป้องกันและ

ปราบปรามการทุจริตของผู้มีอำนาจรัฐซึ่งก็จะส่งผลให้ประเทศชาติเกิดความโปร่งใส มั่นคงและเกิดการพัฒนายิ่งขึ้น

ในท้ายที่สุด จากความคาดหวังของประชาชนทั้งประเทศที่มีต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ นำไปสู่ความคาดหวังของประชาชนที่เป็นคนรุ่นใหม่ คือ นิสิตนักศึกษา ซึ่งเป็นกลุ่มปัญญาชนที่มีอุดมการณ์และสามารถวิเคราะห์ได้ อีกทั้งนิสิตนักศึกษาเหล่านี้ นั้น ในอนาคตจะต้องเข้าไปทำงานในส่วนงานต่าง ๆ ซึ่งจะเป็นกำลังสำคัญในการเป็นพลังขับเคลื่อน เป็นพลังในการพัฒนาประเทศชาติ แต่หากยังมีการทุจริตอยู่ทั้งในปัจจุบันและในอนาคต นั้นจะเป็นปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศชาติอย่างแน่นอน จากความสำคัญดังกล่าวจึงทำให้เป็นที่มาของการที่ผู้วิจัยจะต้องศึกษาถึงความคาดหวังของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความคาดหวังของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
2. เพื่อเปรียบเทียบความคาดหวังของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

สมมติฐานการวิจัย

1. เพศของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่แตกต่างกันมีผลต่อความคาดหวังของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติแตกต่างกัน
2. ชั้นปีการศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่แตกต่างกันมีผลต่อความคาดหวังของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติแตกต่างกัน
3. ภูมิลำเนาของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่แตกต่างกันมีผลต่อความคาดหวังของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติแตกต่างกัน
4. ความสนใจติดตามข้อมูลข่าวสารของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่แตกต่างกันมีผลต่อความคาดหวังของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติแตกต่างกัน

5. การมีส่วนร่วมทางการเมืองของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่แตกต่างกันมีผลต่อความคาดหวังของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติแตกต่างกัน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อทราบความคาดหวังของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
2. เพื่อนำไปปรับปรุงแนวทางการทำงานของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามความคาดหวังของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเวลา เดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนมิถุนายน พ.ศ.2561
2. ขอบเขตด้านพื้นที่ มหาวิทยาลัยบูรพา ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี
3. ขอบเขตด้านเนื้อหา บทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ 3 ด้าน คือ 1. ด้านการป้องกันการทุจริต 2. ด้านการปราบปรามการทุจริต 3. ด้านการตรวจสอบทรัพย์สิน ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
4. ขอบเขตด้านประชากร นิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา ชั้นปีที่ 1-4 ระดับปริญญาตรี ภาคปกติและภาคพิเศษ วิทยาเขตบางแสน ปีการศึกษา 2560 ทุกคณะ

นิยามศัพท์เฉพาะ

นิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา หมายถึง นิสิตที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยบูรพา ชั้นปีที่ 1-4 ระดับปริญญาตรี ภาคปกติและภาคพิเศษ วิทยาเขตบางแสน ปีการศึกษา 2560 ทุกคณะ

ความคาดหวัง หมายถึง ความคาดหวังของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ 3 ด้าน

บทบาทและอำนาจหน้าที่ หมายถึง บทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ 3 ด้านคือ 1. ด้านการป้องกันการทุจริต 2. ด้านการปราบปรามการทุจริต 3. ด้านการตรวจสอบทรัพย์สิน ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ หมายถึง องค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญที่มีบทบาทอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการทุจริตคอร์รัปชันตามที่กฎหมายบัญญัติไว้

ความสนใจติดตามข้อมูลข่าวสาร หมายถึง การติดตามข้อมูลข่าวสารของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ สื่อวิทยุและโทรทัศน์ และสื่อออนไลน์

การมีส่วนร่วมทางการเมือง หมายถึง การมีส่วนร่วมทางการเมืองของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาในด้านการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้ง การเข้าร่วมกิจกรรมของกลุ่มทางการเมืองและการถอดถอนบุคคลออกจากตำแหน่ง

การป้องกันการทุจริต หมายถึง การกำกับดูแลคุณธรรมและจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อป้องกันการทุจริต รวมทั้งเสริมสร้างทัศนคติและค่านิยมเกี่ยวกับความซื่อสัตย์ สุจริต และดำเนินการให้ประชาชนหรือกลุ่มบุคคลทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการป้องกันการทุจริต

การปราบปรามการทุจริต หมายถึง การไต่สวนข้อเท็จจริงเพื่อถอดถอนออกจากตำแหน่งเพื่อฟ้องคดีอาญาและเพื่อลงโทษทางวินัยต่อผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐที่กระทำการทุจริต รวมทั้งเสนอมาตรการ ความเห็น ข้อเสนอแนะและขอความร่วมมือกับทุกภาคส่วนทั้งในและต่างประเทศในการปรับปรุงและวางแผนเพื่อป้องกันหรือปราบปรามการทุจริต

การตรวจสอบทรัพย์สิน หมายถึง การกำหนดตำแหน่ง หลักเกณฑ์ วิธีการของผู้ที่จะต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน รวมถึงการไต่สวนวินิจฉัยกรณีร้ายแรงผิดปกติ ตรวจสอบความมืออยู่จริง ความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐ เพื่อดำเนินการยึดทรัพย์ให้ตกเป็นของแผ่นดิน พร้อมทั้งเปิดเผยการดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สินให้ประชาชนได้รับรู้และรับทราบ

บทที่ 2

แนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่อง ความคาดหวังของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้วิจัยได้รวบรวมแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องใช้เป็นแนวทางในการศึกษา โดยผู้วิจัยจะแบ่งสาระสำคัญในการนำเสนอ ดังต่อไปนี้

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความคาดหวัง

แนวคิดเกี่ยวกับบทบาท

แนวคิดเกี่ยวกับองค์กรอิสระ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

บริบทของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กรอบแนวคิดการวิจัย

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความคาดหวัง

ความหมายของความคาดหวัง

สุรางค์ จันทร์เอม (2529 อ้างถึงใน มณฑิรา เขียวยิ่ง และคณะ, 2540) กล่าวว่า ความคาดหวัง หมายถึง ความเชื่อว่าสิ่งใดน่าจะเกิดขึ้นและสิ่งใดบ้างน่าจะไม่เกิดขึ้น ความคาดหวังจะเกิดขึ้นได้ขึ้นอยู่กับ การกระทำและการรับรู้ที่ผ่านมาของแต่ละบุคคล

เบญจา นิลบุตร (2540, หน้า 10) ได้กล่าวว่า ความคาดหวังเกิดจากความรู้สึกนึกคิดในการคาดคะเนเหตุการณ์ล่วงหน้าว่าจะเกิดขึ้นอย่างไร อันเป็นความปรารถนาจะให้ไปถึงเป้าหมายที่กำหนดไว้

แบร์รี่ (Blair, 1984 อ้างถึงใน วิภาดา วัฒนนามกุล, 2549, หน้า 13) กล่าวว่า ความคาดหวังเป็น 1 ค่านิยมทั้งทางบวกและทางลบที่บุคคลมีต่อผลของการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง

ชิษณุกร พรภาณุวิษุทธิ์ (2540, หน้า 6) อธิบายว่า ความคาดหวังหมายถึง ความรู้สึก ความคิดเห็น การรับรู้ การตีความ หรือการคาดการณ์ต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ยังไม่เกิดขึ้นของบุคคลอื่น ที่คาดหวังในบุคคลที่เกี่ยวข้องกับตน โดยคาดหวังหรือต้องการให้บุคคลนั้นประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่ตนต้องการหรือคาดหวังเอาไว้

พจนานุกรมออกซ์ฟอร์ด (Oxford, 2000) ได้ให้ความหมายของความคาดหวังเป็นความเชื่อ เป็นความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่คาดการณ์ล่วงหน้า ต่อบางสิ่งบางอย่างว่าควรจะเป็น หรือควร จะเกิดขึ้น

สิริวรรณ อัสวกุล (2528, หน้า 1) อธิบายว่า ความคาดหวังเกิดจากความคิด ซึ่งอาจจะไม่ เป็นไปตามความคิดนั้น ส่วนมีบทบาทนั้นสำคัญต่อพฤติกรรมของบุคคล

เคลย์ (Clay, 1988, p. 252) อธิบายว่า ความคาดหวังต่อการกระทำหรือสถานการณ์ว่าเป็น การคาดการณ์ล่วงหน้าถึงอนาคตที่ดี เป็นความมุ่งหวังที่ดึงาม เป็นระดับหรือค่าความน่าจะเป็นของ สิ่งใดสิ่งหนึ่งที่หวังไว้

สรุปได้ว่า ความคาดหวังเป็นความคิด ความเชื่อ ความต้องการ ความมุ่งหวังหรือ ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่ง เช่น บุคคล การกระทำหรือเหตุการณ์เป็นต้น จึงเป็นการคิด ล่วงหน้าโดยมุ่งหวังในสิ่งที่เป็นไปได้ว่าจะเกิดตามที่ตนคิดไว้ ทั้งนี้ความคาดหวังของบุคคลจะ ขึ้นอยู่กับความต้องการและเป็นไปตามการกระทำหรือสิ่งที่ได้พบเห็นมาของแต่ละบุคคล

ลักษณะของความคาดหวัง

ความคาดหวังคือ บ่อเกิดแห่งความสำเร็จซึ่งจะช่วยให้ตัดสินใจของแต่ละคนในการ เลือกรกระทำไว้ การที่จะทำให้ความคาดหวังเป็นจริงนั้น ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายปัจจัย เช่น ความไม่เหมือนกันของแต่ละคน ความปรารถนา ความรู้สึกนึกคิด การกระทำและการรับรู้ที่ผ่าน มาของแต่ละคน เป็นต้น

เกทเซล และคณะ (Getzels et. al., 1974, p. 132) อธิบายว่า “ความคาดหวังของแต่ละคน ไม่เหมือนกัน เพราะมีความรู้สึกนึกคิดและมีความปรารถนาไม่เหมือนกัน”

วรูม (Vroom, 1964, p. 103) ได้มีมติฐานความเชื่อว่าการกระทำของบุคคลเป็นผลมาจาก การตัดสินใจเลือกระหว่างทางเลือกต่าง ๆ โดยพฤติกรรมมีระบบ มีความสัมพันธ์กับ กระบวนการ ทางจิตใจได้แก่ การรับรู้ ความเชื่อ เจตคติ โดยเกิดจากแรงจูงใจ

ศรีนิตย์ บุญทอง (2521, หน้า 10) ได้กล่าวไว้ว่า พฤติกรรมทางสังคมของบุคคลไม่ เหมือนกัน ซึ่งบุคคลได้กำหนดต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งการคาดคะเนหรือคาดการณ์นั้น ๆ ประเมินโดย มาตรฐานของตนเองเป็นเครื่องวัดการคาดการณ์

สรุปได้ว่าลักษณะของความคาดหวังนั้นจะแตกต่างกันไปตามความคิด ความต้องการ สภาพแวดล้อมรวมถึงพฤติกรรมทางสังคมของแต่ละบุคคล

การกำหนดความคาดหวัง

นวลจันทร์ เพิ่มพูนรัตนกุล (2540, หน้า 11) อธิบายถึงการกำหนดความคาดหวังตาม ความคิดของเดอเช็คโค ว่าการกำหนดความคาดหวังของบุคคล นอกจาก ขึ้นอยู่กับ ระดับความยาก ง่ายของงานแล้ว ยังขึ้นอยู่กับประสบการณ์ที่ผ่านมาในครั้งนั้น ๆ ด้วยดังที่ เดอเช็คโค ได้กล่าวไว้ว่า

การที่บุคคลเคย ประสบความสำเร็จในการทำงานนั้น ๆ มาก่อน ก็จะกำหนดความคาดหวังในการทำงาน ในคราวต่อไปสูงขึ้น และใกล้เคียงกับ ความสามารถจริงมากขึ้น แต่ในทางตรงกันข้ามระดับความคาดหวังต่ำลงมา เพื่อป้องกันมิให้ตนเกิดความรู้สึกล้มเหลว จากการที่วางระดับความคาดหวังไว้สูงกว่าความสามารถจริง

สมลักษณ์ เพชรช่วย (2540, หน้า 12) ได้สรุปความคาดหวังไว้ว่า การที่บุคคลจะกำหนดความคาดหวังของคนนั้นจะต้องประเมินความเป็นไปได้ด้วย ทั้งนี้เพราะความคาดหวังเป็นความรู้สึกนึกคิด และคาดการณ์ของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยสิ่งนั้น ๆ อาจจะเป็นรูปธรรมหรือนามธรรม ก็ได้ความรู้สึกนึกคิด หรือคาดการณ์นั้น ๆ จะมีลักษณะเป็นการประเมินค่าโดยมาตรฐานของตนเองเป็นเครื่องวัดการคาดการณ์ของแต่ละบุคคล แม้จะเป็นการให้ต่อสิ่งที่ป็นรูปธรรมหรือนามธรรมชนิดเดียวกัน ก็อาจจะแตกต่างออกไปได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับภูมิหลัง ประสบการณ์ ความสนใจ และการเห็นคุณค่าความสำเร็จของสิ่งนั้น ๆ การที่บุคคลจะทุ่มเทความพยายามในการทำงานมากน้อยแค่ไหน จึงขึ้นอยู่กับปัจจัย 2 อย่าง คือระดับความเข้มข้นของความต้องการรางวัลนั้น และความคาดหวังของบุคคลนั่นเองที่จะมองว่ามีความเป็นไปได้มากน้อยเพียงใดในการได้รับการตอบสนองความต้องการ ในสิ่งนั้น ถ้าเห็นว่ารางวัลที่จะได้จาก ความพยายามนั้นมีคุณค่ากับตนมาก และเป็นไปได้สูง บุคคลก็จะทุ่มเทความสามารถให้มากขึ้น แต่ถ้าคิดว่าความเป็นไปได้มีน้อยหรือรางวัลที่ได้น้อย ก็จะไม่พยายามเพราะคิดว่าเป็นการลงทุนที่ไม่คุ้มค่า

ฉันทดา สารเวียง (2543) กล่าวเกี่ยวกับการศึกษาความคาดหวังของประชาชนในงานวิจัยไว้ว่า ในการศึกษาความคาดหวังของประชาชนนั้น ปัจจัยทางสังคมและเศรษฐกิจของประชาชน อันได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้และอาชีพ รวมไปถึงการมีส่วนร่วมทางการเมือง ที่แตกต่างกันของประชาชนมีผลทำให้ความคิดเห็นและความคาดหวังของประชาชนแตกต่างกัน

สรุปได้ว่าความคาดหวังเป็นความรู้สึกนึกคิด และคาดการณ์ของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยสิ่งนั้น ๆ อาจจะเป็นสิ่งที่มองเห็นหรือมองไม่เห็นก็ได้ การกำหนดความคาดหวังของบุคคลขึ้นอยู่กับภูมิหลัง ความรู้สึกนึกคิด ความปรารถนา รวมถึงการกระทำและการรับรู้ที่ผ่านมาของแต่ละคน

ปัจจัยกำหนดความคาดหวัง

พัชร มหาลาภ (2538, หน้า 14) อธิบายไว้ ดังนี้

1. มีปัจจัยคือ ความไม่เหมือนกันของแต่ละคน เพราะมีความรู้สึกนึกคิด ความปรารถนา การกระทำและการรับรู้ที่ผ่านมาไม่เหมือนกัน ดังนั้นความคาดหวังจึงไม่เหมือนกัน
2. มีปัจจัยคือ ความยากง่ายของงานและการเรียนรู้ที่ได้รับมา คือ ถ้าบุคคลเคยประสบความสำเร็จในการทำงานนั้นมาก่อน ก็จะทำให้มีการกำหนดระดับความคาดหวังในการทำงานใน

คราวต่อไปสูงขึ้น กลับกัน จะกำหนดความคาดหวังต่ำลงมาก็เพื่อไม่ให้ให้เกิดความรู้สึกล้มเหลว จากความคาดหวังที่ตั้งไว้สูงกว่าความสามารถจริง

3. มีปัจจัยคือ การคาดคะเนความจริงที่สามารถทำได้ เพราะความคาดหวังเป็นการคาดคะเนและความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยสิ่งนั้น ๆ อาจเป็นจับต้องได้หรือจับต้องไม่ได้ก็ได้จะเป็นการประเมินค่า โดยมีมาตรฐานของตนเองเป็นเครื่องวัดของแต่ละบุคคล ซึ่ง การประเมินค่าของแต่ละคนที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งชนิดเดียวกัน ก็อาจแตกต่างกันได้ ด้วยขึ้นอยู่กับภูมิหลัง ประสบการณ์ ความสนใจการให้คุณค่าแก่สิ่งนั้น ๆ ของแต่ละบุคคล

พาราสุรามัน, เซทาล และเบอร์รี่ (Parasuraman, Zeithaml & Berry, 1990) ได้ระบุถึงปัจจัยหลักที่มีผลต่อความคาดหวังของผู้บริการแบ่งออกเป็น 5 ประการ ได้แก่

1. การได้รับการบอกเล่า คำแนะนำจากบุคคลอื่น
2. ความต้องการของแต่ละบุคคล
3. ประสบการณ์ในอดีต
4. ข่าวสารจากสื่อ และ จากผู้ให้บริการ
5. ราคา

สรุปได้ว่าความคาดหวังของมนุษย์นั้นมีความแตกต่างกัน จากสภาพแวดล้อมที่บุคคลได้รับกับความรู้สึกนึกคิด และพฤติกรรมที่แตกต่างกันออกไป ตามความรู้ ประสบการณ์และความต้องการ แล้วบุคคลจะตัดสินใจ

ทฤษฎีความคาดหวัง (Expectancy theory) ของ วรูม (Vroom, 1964)

ทฤษฎีความคาดหวัง (Expectancy theory) ของ วรูม หรือเรียกว่า ทฤษฎี V.I.E. มีองค์ประกอบของทฤษฎีที่สำคัญคือ (อัญชลี อ่านวรุพหาวณิช, 2539, หน้า 53)

V มาจากคำว่า Valence หมายถึง ความพึงพอใจของบุคคลที่มีต่อผลลัพธ์

I มาจากคำว่า Instrumentality หมายถึง เครื่องมือ อุปกรณ์ วิธีทางที่จะไปสู่ความพึงพอใจ

E มาจากคำว่า Expectancy หมายถึง ความคาดหวังในตัวบุคคลนั้นๆบุคคลมีความต้องการหลายสิ่งหลายอย่าง ดังนั้น จึงพยายามค้นหาหรือกระทำด้วยวิธีใดวิธีหนึ่งเพื่อตอบสนองความต้องการหรือสิ่งที่คาดหวังไว้ ซึ่งเมื่อได้รับการตอบสนองแล้วก็ตามความคาดหวังของบุคคลจะได้รับความพึงพอใจขณะเดียวกันก็คาดหวังในสิ่งที่สูงขึ้นเรื่อย ๆ

วรูม อธิบายว่า การคาดหมายและความพอใจจะเป็นสิ่งที่กำหนดกำลังความพยายามหรือแรงจูงใจของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ถ้าหากว่าความพอใจหรือความคาดหมายเท่ากับศูนย์แล้วแรงจูงใจจะเท่ากับศูนย์ด้วย หากพนักงานคนหนึ่งต้องการเลื่อนตำแหน่งเป็นอย่างมาก (ความพอใจสูง) แต่ไม่มีความเชื่อว่าเขามีความสามารถหรือทักษะสำหรับการปฏิบัติงานที่มอบหมายให้ได้ (ความคาดหมายต่ำ) หรือถ้าหากว่าพนักงานมีความเชื่อว่าเขาสามารถปฏิบัติงานที่มอบหมายให้ได้

(ความคาดหวังสูง) แต่ผลที่ติดตามมาไม่มีคุณค่าสำหรับเขา (ความพอใจต่ำ) แรงจูงใจของการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งจะมีน้อยมาก

ผลงาน ของ วรูม มีส่วนสำคัญที่จะชี้ให้บุคคลต่าง ๆ เห็นว่า ความคาดหวังเป็นความรู้สึกของบุคคลถึงพฤติกรรม หรือตำแหน่งที่เหมาะสมของตนเอง หรือของผู้อื่น เป็นความคาดหวัง ที่แสดงออกมาในรูปความรู้สึกว่า ควรจะประพฤติปฏิบัติอย่างไรในสถานการณ์ต่าง ๆ หรือต่องานที่ตนรับผิดชอบอยู่ ทฤษฎีความคาดหวังนี้มีประโยชน์ในการอธิบาย พฤติกรรมของคนในการทำงาน ทั้งยังให้แนวคิดเกี่ยวกับความก้าวหน้าในอาชีพ โดยการพิจารณาเลื่อนยศเลื่อนตำแหน่ง เลื่อนเงินเดือน เพื่อตอบแทนการทำงานของพนักงาน ควรจะเป็นไปในทางยุติธรรม โปร่งใส เหมาะสมตามความคาดหวังของลูกจ้าง หรือพนักงานที่ทำงานในองค์กร

สรุปได้ว่า ความคาดหวังเป็นความรู้สึกของบุคคลถึงพฤติกรรมหรือตำแหน่งที่เหมาะสมของตนเองหรืออาจเป็นความรู้สึกถึงความเหมาะสมในบทบาทของผู้อื่นหรืออีกนัยหนึ่งความคาดหวังของบุคคล เป็นความรู้สึกของบุคคลต่อตนเองอย่างหนึ่งว่าตนเองควรประพฤติปฏิบัติอย่างไรในสถานการณ์ต่าง ๆ หรือต่องานที่ตนรับผิดชอบอยู่ ความคิดดังกล่าวนี้ยังรวมไปถึงการคิดถึงบุคคลอื่น เช่น ผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา และผู้ร่วมงาน

แนวคิดเกี่ยวกับบทบาท

ความหมายของบทบาท

สุชา จันท์เอม และสุรางค์ จันท์เอม (2520, หน้า 46) ได้อธิบายถึงความหมายของบทบาทไว้ว่า บทบาทนั้นมีความหมายที่ใกล้เคียงกับสถานภาพมาก บทบาทเป็นสิ่งที่บุคคลสถานภาพต่าง ๆ พึงกระทำนั้นคือ เมื่อสังคมกำหนดสิทธิและหน้าที่ในสถานภาพอย่างใดอย่างหนึ่งแล้ว บุคคลในสถานภาพรวมนั้นนั้นจะต้องประพฤติหรือปฏิบัติตามหน้าที่ที่กำหนดไว้

สุรพล พุฒิศำ (2522, หน้า 19) กล่าวว่าบทบาทหน้าที่เป็นของกลุ่มกัน ซึ่งกำหนดควบคู่กับตำแหน่ง ที่บุคคลนั้น ๆ ก็จะได้รับบทบาทเป็นเงื่อนไขที่บุคคลดำรงตำแหน่งนั้นจะต้องทำ รวมทั้งสิทธิต่าง ๆ ที่จะได้รับมาพร้อมกับตำแหน่ง ซึ่งเป็นสิทธิและหน้าที่ ที่จะต้องไปเกี่ยวข้องกับผู้อื่น

จ่านง อติวัฒน์สิทธิ์ (2532, หน้า 45) อธิบายว่า บทบาทเป็นพฤติกรรมที่เห็นได้ ซึ่งเป็นการกระทำของบุคคลตามสถานภาพที่ตนดำรงอยู่คู่กับการรับรู้ร่วมกันของสังคม

โสภา ชูพิกุลชัย (2522, หน้า 45) อธิบายว่า การกระทำหน้าที่ของบุคคลซึ่งสมาชิกคนอื่นของสังคมมุ่งหวังให้เขากระทำภายใต้สถานการณ์ทางสังคมอย่างหนึ่ง และสามารถรับรู้ได้ว่าสมาชิกคนอื่นคาดหวังอะไรจากตน

ลักษณะของบทบาท

Simon (1976, p. xxxvi) ได้ให้แนวคิดที่เกี่ยวกับบทบาทดังนี้ มีโนทัศน์ (Concept) ของบทบาท คือ การแสวงหามาตรฐานทางสังคมเพื่อใช้ในการอธิบายถึงพฤติกรรม เช่น กัปตันเรือขอมต้องเดินทางไปกับเรือเพราะถูกขอมรับในบทบาทแห่งการเป็นกัปตันเรือ หมายความว่ากัปตันเรือขอมที่จะมีอำนาจการควบคุมหรือสั่งการต่าง ๆ ในการ เเดินเรือด้วย เป็นต้น

ลินตัน (Linton, 1939 อ้างถึงใน สุรางค์ จันทน์เอม, 2529, หน้า 24) ให้แนวความคิดที่เกี่ยวกับบทบาทดังนี้ สถานภาพเป็นนามธรรม หมายถึงตำแหน่งในแต่ละตำแหน่งจะได้กำหนดบทบาทไว้อย่างไรบ้าง ฉะนั้นเมื่อมีตำแหน่ง ก็จะต้องมีบทบาทควบคู่กันไปเสมอ คือ เมื่อบุคคลมีตำแหน่งย่อมจะต้องมีสิทธิและหน้าที่ตามมาเอง บางคนก็ปฏิบัติหน้าที่ได้สมบทบาท บางคนก็ทำไม่ได้ไม่เต็มทีเพราะเกิดขัดแย้งกันในบทบาท ผู้ที่มีตำแหน่งจะปฏิบัติหน้าที่ได้สมบทบาทหรือไม่ ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลาย ๆ อย่าง เช่น บุคลิกภาพของ ผู้ที่สวมบทบาท ลักษณะของสังคม ตลอดจนประเพณีและวัฒนธรรมของสังคมนั้น

ณรงค์ เส็งประชา (2541, หน้า 136-137) ได้ให้แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับบทบาทดังนี้ บทบาท คือพฤติกรรมที่ปฏิบัติตามสถานภาพ บทบาทเป็นพฤติกรรมที่สังคมกำหนดและคาดหวังให้บุคคลต้องกระทำตามหน้าที่ เช่น เป็นครูต้องสอนนักเรียน เป็นตำรวจต้องพิทักษ์สันติราษฎร์ ทหารต้องเป็นรั้วของชาติ บุตรต้องเชื่อฟังบิดามารดา เป็นต้น

รูปแบบของบทบาท

อัลพอร์ต (Allport, 1973 อ้างถึงใน สุภา สกลเงิน, 2545, หน้า 15-16) ได้ให้แนวคิดอันเกี่ยวกับของบทบาทดังนี้การแสดงบทบาทของบุคคลขึ้นอยู่กับปัจจัยที่เกี่ยวข้องต่อไปนี้

1. บทบาทที่สังคมคาดหวัง (Role expectation) หมายถึง บทบาทที่สังคมคาดหวังให้บุคคลปฏิบัติตามความคาดหวังที่กำหนดโดยสังคม และสถานภาพที่บุคคลนั้นครองอยู่
2. การรับรู้บทบาท (Role conception) หมายถึง การที่บุคคลรับรู้ในบทบาทของตนเองว่าควรจะมีบทบาทอย่างไรและสามารถจะมองเห็นบทบาทของตนเองได้ตามการรับรู้ ซึ่งเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับความต้องการของบุคคลนั่นเอง โดยที่การรับรู้ในบทบาทและความต้องการของบุคคลก็ขึ้นอยู่กับลักษณะฐานส่วนบุคคล ตลอดจนเป้าหมายในชีวิตและค่านิยมของบุคคลที่สวมบทบาทนั้น
3. การยอมรับบทบาทของบุคคล (Role acception) การยอมรับบทบาทเกี่ยวข้องกับ การรับรู้และความเข้าใจระหว่างกัน เพราะจากบางคนไม่ได้ต้องการรับบทบาทนี้ เนื่องจากหากเกิดความผิดพลาด โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าขัดแย้งกับความต้องการหรือค่านิยมของบุคคลนั้น ผู้รับบทบาทอยู่จะพยายามหลีกเลี่ยงบทบาทนั้น ไม่ยอมรับบทบาทนั้น ๆ
4. การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของบุคคล (Role performance) เป็นบทบาทของบุคคลที่แสดงออกจริง (Actual role) โดยอาจเป็นการปฏิบัติตามที่มีคนคาดหวังไว้หรือตามความคิด

ของตัวเอง ซึ่งจะทำให้ดีหรือไม่ นั่นขึ้นอยู่กับ การเข้าใจบทบาทที่ได้รับนั้น ๆ เนื่องจากมีความสัมพันธ์กับบทบาทตามที่มีคนคาดหวังไว้และตามความคิดของตัวเอง

สงวน สุทธิเลิศอรุณ, จำรัส ดั่งสุวรรณ และฐิติพงษ์ ธรรมานุสรณ์ (2522, หน้า 36-40) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับบทบาทดังนี้ บทบาท หมายถึง การแสดงถึงพฤติกรรมของ บุคคลตามสิทธิ และหน้าที่ความรับผิดชอบของสถานภาพ แบ่งได้ 3 ลักษณะ คือ

1. บทบาทตามความคาดหวัง (Expected role) เป็นบทบาทที่ต้องแสดงตามความคาดหวังของผู้อื่น เช่น บทบาทของนักเรียนตามความคาดหวังของครู
2. บทบาทตามลักษณะการรับรู้ (Perceived role) เป็นบทบาทที่เจ้าของสถานภาพ รับรู้ว่าคุณควรจะมีบทบาทอย่างไร
3. บทบาทที่แสดงออกจริง (Actual role) เป็นบทบาทที่เจ้าของสถานภาพได้แสดงออกจริง ซึ่งอาจเป็นบทบาทตามที่ตั้งมคาดหวัง หรือเป็นบทบาทที่ตนเองคาดหวังหรืออาจจะไม่เป็นบทบาทตามที่ตั้งมคาดหวังและตนเองคาดหวัง

พวงเพชร สุรัตน์กวีกล (2542, หน้า 65-66) ได้ให้แนวคิดที่เกี่ยวกับบทบาทดังนี้ บทบาทเป็นรูปธรรม เห็นได้จากการกระทำที่แสดงออกมา บทบาท มี 3 ด้าน คือ

1. บทบาทในอุดมคติ (Ideal role) ได้แก่ บทบาทอันกำหนดไว้ตามความคาดหวังของบุคคลทั่วไปในสังคมเพื่อเป็นสิ่งที่บุคคลที่ถูกคาดหวังพึงกระทำ ซึ่งบุคคลที่ที่คาดหวังนี้จะกระทำหรือไม่กระทำตามก็ได้
2. บทบาทที่บุคคลเข้าใจหรือรับรู้ (Perceived role) เป็นการกำหนดบทบาทตามที่บุคคลกำหนดหรือคิดไว้ ซึ่งขึ้นอยู่กับความคิด ความชอบ และภูมิหลังของแต่ละบุคคล
3. บทบาทที่แสดงออกจริง (Actual role) เป็นการบทบาทที่กระทำจริง ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ในตอนนั้น ส่งผลให้บทบาทที่แสดงออกมีความแตกต่างกัน

แนวคิดเกี่ยวกับองค์กรอิสระ

ความหมายขององค์กรอิสระ

องค์กรอิสระ (Independent regulatory agency) หมายถึง หน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติเกี่ยวกับการกิจของรัฐตามกฎหมาย เป็นหน่วยงานที่มีความเป็นอิสระ ปราศจากการแทรกแซงจากหน่วยงานส่วนอื่น โดยองค์กรอิสระจัดเป็นสถาบันทางการบริหารเพื่อสร้างดุลยภาพระหว่างการบริหารที่มีประสิทธิภาพกับการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชน ซึ่งโครงสร้างระบบบริหารรูปแบบเดิมมีข้อจำกัด เนื่องจากมีการจัดลำดับของอำนาจหน้าที่และการควบคุมบังคับบัญชาตามลำดับชั้น ทำให้เกิดความล่าช้าและขาดประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ซึ่งอาจกระทบต่อผลประโยชน์ส่วนรวมและสิทธิเสรีภาพของประชาชน และในระบบนั้นเดิมองค์กรผู้ใช้อำนาจ

รัฐกับองค์กรผู้ตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐอยู่ในองค์กรเดียวกัน คือ องค์กรฝ่ายนิติบัญญัติ องค์กรฝ่ายบริหาร และองค์กรฝ่ายตุลาการ ต่างก็เป็นองค์กรผู้ใช้อำนาจและในขณะเดียวกันองค์กรนั้นเองก็มีหน้าที่ในการตรวจสอบกันเองด้วย ระบบที่ถูกออกแบบขึ้นมาใหม่ได้จัดตั้งหรือแยกกลไกการตรวจสอบการใช้อำนาจออกจากกลไกการใช้อำนาจเพิ่มเติมผ่านองค์กรพิเศษซึ่งมีลักษณะเป็นองค์กรเฉพาะ นอกจากองค์กรฝ่ายตุลาการ นั่นก็คือ องค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ โดยมีเจตนารมณ์ที่จะเสริมช่องว่างในโครงสร้างการบริหารประเทศ เนื่องจากปัญหาการปฏิบัติภารกิจหน้าที่ขององค์กรตรวจสอบการใช้อำนาจที่ผ่านมาไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะถูกรบง้างจากฝ่ายการเมือง (นพดล เสงเจริญ, 2549)

ความจำเป็นที่จะต้องมืองค์กรอิสระ

1. ความจำเป็นต้องมีกลไกคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน โดยองค์กรฝ่ายตุลาการซึ่งมุ่งหมายที่จะคุ้มครองสิทธิ เสรีภาพของประชาชนมิให้ถูกละเมิดโดยบทบัญญัติแห่งกฎหมายตามหลักของนิติรัฐในการควบคุมความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของกฎหมาย การคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนมิให้ถูกละเมิดจากการกระทำของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐตามหลักของนิติรัฐในการควบคุมความชอบด้วยกฎหมายของการกระทำทางปกครอง การคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนมิให้ถูกละเมิดจากการกระทำของบุคคลในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาและทางแพ่ง นอกจากนี้ จำเป็นต้องมีกลไกที่มีใช้องค์กรฝ่ายตุลาการ องค์กรอิสระเพื่อเยียวยาปัญหาของประชาชน จากการใช้อำนาจรัฐหรือการกระทำของบุคคล และการคุ้มครองด้านสิทธิมนุษยชน เนื่องจากการใช้กลไกทางศาลอาจมีข้อจำกัดบางประการเพราะจะต้องใช้ระยะเวลาพอสมควรในการพิจารณาพิพากษาคดีของศาล รวมไปถึงการที่จะต้องเสียค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการฟ้องและการดำเนินคดีในศาลด้วย

2. ความจำเป็นต้องมีกลไกตรวจสอบเกี่ยวกับความสุจริตในการใช้อำนาจรัฐและตรวจสอบเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินภาครัฐ

3. ความจำเป็นต้องมีกลไกในการควบคุมตรวจสอบที่จะลดและขจัดการซื้อเสียง และเปิดโอกาสให้คนดี มีคุณภาพ คุณธรรม เข้าสู่ระบบการเมือง

4. ความจำเป็นต้องมีกลไกในการเสริมสร้างระบบการเมืองและพรรคการเมืองที่มีเสถียรภาพและประสิทธิภาพ

5. ความจำเป็นต้องมีกลไกที่มีความเป็นอิสระ และเป็นกลาง สามารถดำรงความยุติธรรมในการปฏิบัติหน้าที่ (นพดล เสงเจริญ, 2549)

ประเภทขององค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญแบ่งตามลักษณะการใช้อำนาจ

เมื่อนำแนวคิดการแบ่งแบบอังกฤษมาใช้กับประเภทองค์กรอิสระของไทย จะเห็นว่าเป็นไปในทำนองเดียวกัน คือยึดหรือจัดประเภทองค์กรอิสระไปตามลักษณะการใช้อำนาจของ

องค์กรเหล่านั้น ว่าใช้อำนาจในลักษณะใด และเมื่อมองตามนี้ จะทำให้เข้าใจในอำนาจขององค์กรอิสระต่างๆของไทยได้ดีขึ้น จากรัฐธรรมนูญ จะพบว่าองค์กรอิสระของไทยตามรัฐธรรมนูญอาจแบ่งตามลักษณะการใช้อำนาจได้ดังนี้

1. องค์กรอิสระที่ใช้อำนาจด้านตุลาการ ได้แก่ ศาลรัฐธรรมนูญ ศาลยุติธรรมและศาลปกครอง รวมถึงศาลฎีกาแผนกคดีอาญาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
2. องค์กรอิสระที่ทำหน้าที่ตรวจสอบ ซึ่งยังแบ่งออกเป็นองค์กรที่มีอำนาจชี้ขาด ได้แก่ คณะกรรมการการเลือกตั้ง คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และ คณะกรรมการการตรวจเงินแผ่นดิน และองค์กรที่ไม่มีอำนาจชี้ขาด ได้แก่ ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
3. องค์กรอิสระทำหน้าที่ให้คำปรึกษา ได้แก่ สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และ คณะกรรมการด้านคุ้มครองผู้บริโภค ตามมาตรา 57 ของรัฐธรรมนูญ และ คณะกรรมการด้านคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ตามมาตรา 56 ของรัฐธรรมนูญ ที่ยังมีได้จัดตั้ง
4. องค์กรอิสระที่ทำหน้าที่บริหาร ได้แก่ คณะกรรมการกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์แห่งชาติ (กสช.) และ คณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กทช.)

การจัดแบ่งประเภทดังที่กล่าวข้างต้นแล้วนั้น ดูที่การทำหน้าที่ขององค์กร ดังนั้น จึงเป็นการพิจารณาไปตามลักษณะการใช้อำนาจขององค์กร ว่าใช้อำนาจในลักษณะใดเพื่อให้บรรลุภารกิจขององค์กร และสิ่งที่ถือเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้้องค์กรอิสระแตกต่างจากองค์กรของรัฐอื่น ๆ คือ

ความเป็นอิสระ

1. อิสระในเรื่องที่มาและการเข้าสู่อำนาจของบุคคลที่เข้าทำหน้าที่ในองค์กรอิสระ
2. อิสระในเรื่องการกำหนดนโยบายและการดำเนินงานขององค์กร
3. อิสระในเรื่องงบประมาณ
4. มีหน่วยธุรการหรือสำนักงานที่เป็นอิสระ

ความเป็นกลาง

1. ไม่เป็นฝักฝ่ายในทางการเมือง
2. ปราศจากอคติ ไม่ลำเอียง เพราะรัก โกรธ หลง กลัว

ดำรงความยุติธรรม

1. มีความเที่ยงธรรม
2. มีความชอบธรรม
3. มีความชอบด้วยเหตุผล (นพดล เสงเจริญ, 2549)

หลักการพื้นฐานขององค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ

1. ต้องมีที่มาจากประชาชน เนื่องจากประชาชนถือเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตย เพราะฉะนั้นการจะตั้งใครมาดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระจะต้องยึดโยงกับประชาชนที่เป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยด้วย
2. เมื่อมีที่มาจากประชาชนก็จะต้องถูกกำกับควบคุมโดยประชาชน คำว่ากำกับควบคุมโดยประชาชนอาจจะแปลว่าให้ตัวแทนจากประชาชนเป็นผู้ตรวจสอบ เช่น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือ สมาชิกวุฒิสภาเป็นผู้ตรวจสอบก็ได้
3. ต้องผูกพันความรับผิดชอบต่อประชาชน ต้องให้ความช่วยเหลือสนับสนุนและดูว่ากิจการที่ดำเนินไปส่งผลอย่างไรต่อ ประชาชนบ้าง
4. ต้องสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ เมื่อประชาชนเดือดร้อนและไม่รู้ว่าจะไปพึ่งใครก็อาจจะมาร้องเรียนต่อหน่วยงาน บางหน่วยงาน เช่น ถ้าเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนถูกเหยียดหยามศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ก็อาจจะไปร้องเรียนต่อกรรมการสิทธิมนุษยชนเอง หรือถ้าเป็นเรื่องถูกกลั่นแกล้งโดยเจ้าหน้าที่รัฐก็อาจจะไปฟ้องผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา หรือถ้าถูกละเมิดทางปกครองก็สามารถไปร้องขอการเยียวยาชดเชยจากศาลปกครองได้ (ชาญชัย จิตรเหล่าอากร, 2558)

อำนาจหน้าที่ขององค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ

1. อำนาจหน้าที่ในการมีข้อเสนอแนะ ให้คำปรึกษา หรือความเห็น เป็นลักษณะขององค์กรให้คำปรึกษา โดยผู้มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายในเรื่องที่องค์กรอิสระได้ให้คำปรึกษา ให้ข้อเสนอแนะหรือความเห็นนั้นยังมีดุลพินิจที่จะดำเนินการตามหรือไม่ก็ได้
2. อำนาจหน้าที่ในการวินิจฉัยและมีคำสั่งเฉพาะรายหรือมีผลเป็นการทั่วไป (กฎ) อำนาจหน้าที่ในกรณีนี้จะมีผลต่อบุคคลภายนอกโดยตรงและโดยอ้อม
3. การรักษาการตามกฎหมาย (นิพนธ์ ะกะมี, ม.ป.ป.)

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ได้มีบทบัญญัติไว้ในหมวด 12 องค์กรอิสระ ส่วนที่ 4 คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ มาตรา 234 ดังนี้

มาตรา 234 คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้

1. ใ้สอบสวนและมีความเห็นกรณีมีการกล่าวหาว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ หรือผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน ผู้ใดมีพฤติการณ์ ร่ำรวย ผิดปกติ ทุจริตต่อหน้าที่ หรือจงใจปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง เพื่อ

ดำเนินการต่อไปตามรัฐธรรมนูญ หรือตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

2. ใต้สวนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐร่ำรวยผิดปกติ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม เพื่อดำเนินการต่อไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

3. กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน และเจ้าหน้าที่ของรัฐยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ รวมทั้งตรวจสอบและเปิดเผยผลการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน ของบุคคลดังกล่าว ทั้งนี้ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

4. หน้าที่และอำนาจอื่นที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2554 ได้มีบทบัญญัติไว้ในมาตรา 19 ดังนี้

มาตรา 19 คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

1. ใต้สวนข้อเท็จจริงและสรุปสำนวนพร้อมทั้งทำความเห็นเสนอต่อวุฒิสภามาหมวด 5 การถอดถอนจากตำแหน่ง

2. ใต้สวนข้อเท็จจริงและสรุปสำนวนพร้อมทั้งทำความเห็นเพื่อส่งไปยังอัยการสูงสุด เพื่อฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามหมวด 6 การดำเนินคดีอาญาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามมาตรา 275 ของรัฐธรรมนูญ

3. ใต้สวนและวินิจฉัยว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองอื่นซึ่งมิใช่บุคคลตาม (2) และเจ้าหน้าที่ของรัฐร่ำรวยผิดปกติเพื่อร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

4. ใต้สวนและวินิจฉัยว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองอื่นซึ่งมิใช่บุคคลตาม (2) หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐตั้งแต่ผู้บริหารระดับสูงหรือข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ผู้อำนวยการกองร่ำรวยผิดปกติ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมหรือความผิดที่เกี่ยวข้องกัน รวมทั้งดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือข้าราชการในระดับต่ำกว่าที่ร่วมทำความผิดกับผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว

หรือกับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือที่กระทำความผิดในลักษณะที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นสมควรดำเนินการด้วย ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

5. กำหนดตำแหน่งของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่จะต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ตามมาตรา 264 ของรัฐธรรมนูญ

6. ตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริง รวมทั้งความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามหมวด 3 การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

7. กำกับดูแลคุณธรรมและจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

8. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเปิดเผยบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสาร ประกอบของผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภาและ เจ้าหน้าที่ของรัฐ

9. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่น และเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามหมวด 3 การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน

10. รายงานผลการตรวจสอบและผลการปฏิบัติหน้าที่พร้อมข้อสังเกตต่อคณะรัฐมนตรี สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาทุกปี ทั้งนี้ ให้ประกาศรายงานดังกล่าวในราชกิจจานุเบกษาและเปิดเผยต่อ สาธารณะด้วย

11. เสนอมาตรการ ความเห็น และข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรี รัฐสภา ศาลหรือคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน เพื่อให้มีการปรับปรุงการปฏิบัติราชการหรือวางแผนงาน โครงการของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ เพื่อป้องกันหรือปราบปรามการทุจริตต่อหน้าที่ การกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือการกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม

12. ดำเนินการส่งเรื่องให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อขอให้ศาลมีคำสั่งหรือคำพิพากษาให้ยกเลิกหรือเพิกถอนสิทธิหรือเอกสารสิทธิที่เจ้าหน้าที่ของรัฐ ได้อนุมัติหรืออนุญาตให้สิทธิประโยชน์หรือออกเอกสารสิทธิแก่บุคคลใดไปโดยมิชอบด้วยกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ทางราชการ

13. ดำเนินการเพื่อป้องกันการทุจริตและเสริมสร้างทัศนคติและค่านิยมเกี่ยวกับความซื่อสัตย์ สุจริต รวมทั้งดำเนินการให้ประชาชนหรือกลุ่มบุคคลมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

14. ดำเนินการเกี่ยวกับด้านการต่างประเทศโดยเป็นศูนย์กลางความร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ทั้งนี้เพื่อให้เป็นไปตามพันธกรณีและข้อตกลงระหว่างประเทศในการต่อต้านการทุจริต

15. ให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งเลขาธิการ

16. แต่งตั้งบุคคลหรือคณะบุคคลเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย

17. ดำเนินการอื่นตามที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้บัญญัติหรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ, ม.ป.ป.)

บริบทของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

ประวัติและความเป็นมา

การป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการของประเทศไทย มีมาแต่อดีต นับตั้งแต่สมัยสุโขทัย สมัยกรุงศรีอยุธยา สมัยกรุงธนบุรี สมัยกรุงรัตนโกสินทร์จนถึงยุคปัจจุบัน โดยจุดเริ่มต้นของยุคปัจจุบัน ได้เริ่มจากการตรากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคือ กฎหมายลักษณะอาญา ร.ศ. 127 พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตุลาการ พ.ศ. 2471 พระราชบัญญัติคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. 2476 พระราชกฤษฎีกาวิธีพิจารณาโทษข้าราชการและพนักงานเทศบาลผู้กระทำความผิดหน้าที่หรือหย่อนความสามารถ พ.ศ. 2490 พระราชบัญญัติเรื่องราร้องทุกข์ พ.ศ. 2492

ต่อมาในปี พ.ศ. 2494 ได้มีการจัดตั้งคณะกรรมการปฏิบัติราชการตามมติประชาชน (ก.ป.ช.) เพื่อรับเรื่องราร้องทุกข์และพัฒนาเป็นกรมตรวจราชการแผ่นดินในปี พ.ศ. 2496 แต่ได้ถูกยุบเลิกไปในปี พ.ศ. 2503 และมีการแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบเกี่ยวกับภาษีอากร (ก.ต.ภ.) ขึ้นตามพระราชบัญญัติตรวจสอบการปฏิบัติเกี่ยวกับภาษีอากรและรายได้ของรัฐ พ.ศ. 2503

ภายหลังการปฏิวัติเมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน พ.ศ. 2514 ได้มีการปรับปรุงระเบียบบริหารราชการแผ่นดินใหม่ เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการบริหาร ลดการทำงานที่ซ้ำซ้อนโดยรวมงานของ ก.ต.ภ. สำนักงานคณะกรรมการเรื่องราร้องทุกข์และงานของผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรีเข้าด้วยกัน แล้วจัดตั้งเป็นสำนักงานคณะกรรมการตรวจและติดตามผลการปฏิบัติราชการ (ก.ต.ป.) ตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 314 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515 มีหน้าที่ตรวจและติดตามการปฏิบัติงานตามกฎหมาย ระเบียบ แบบแผน และนโยบายของรัฐบาลรวมทั้งการสืบสวนสอบสวนเกี่ยวกับการทุจริต และประพฤติมิชอบ แต่เมื่อเกิดเหตุการณ์เรียกร้องประชาธิปไตยในวันที่ 14 ตุลาคม พ.ศ.2516 เป็นผลให้สำนักงาน ก.ต.ป. ต้องถูกยุบเลิกไป

เมื่อนายสัญญา ธรรมศักดิ์ เป็นนายกรัฐมนตรี รัฐบาลได้มีเจตจำนงที่จะป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการให้หมดสิ้นไปหรืออย่างน้อยก็ให้บรรเทาเบาบางลง จึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ป.ป.ป.) ขึ้นโดยอาศัยอำนาจตามความใน ข้อ 9 (6) แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 218 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515 มีนายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ แต่ไม่ทันได้เริ่มดำเนินการ นายสัญญาธรรมศักดิ์ได้ลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรีเสียก่อน หลังจากนั้นเมื่อได้รับพระมหากรุณาธิคุณ โปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้งให้เป็นนายกรัฐมนตรีอีกครั้งก็ได้ปรับปรุงคณะกรรมการ ป.ป.ป. ใหม่ และเริ่มดำเนินงานตั้งแต่วันที่ 2 กรกฎาคม พ.ศ.2517 หลังจากนั้นไม่นานก็ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518 เมื่อวันที่ 2 มีนาคม พ.ศ.2518 และตราพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515 (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2518 จัดตั้งสำนักงาน ป.ป.ป. สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรีขึ้น

เมื่อได้มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2540 ซึ่งมีการกำหนดองค์กรอิสระขึ้น หนึ่งในจำนวนนั้นได้มีองค์กรหนึ่งที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต เรียกว่าคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ มีสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเป็นหน่วยธุรการที่เป็นอิสระในการบริหารงานบุคคล การงบประมาณ และการดำเนินการอื่น

ต่อมาในวันที่ 17 พฤศจิกายน พ.ศ. 2542 ได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 (ประกาศราชกิจจานุเบกษาเล่ม 116 ตอนที่ 114 ก วันที่ 17 พ.ย. 2542) เป็นผลให้สำนักงาน ป.ป.ป. ได้ถูกยุบเลิกไป และได้มีการจัดตั้งเป็นสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ที่เรียกโดยย่อว่า “สำนักงาน ป.ป.ช.” ขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ, ม.ป.ป.)

ภายหลังการรัฐประหารของคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข (คปค.) เมื่อวันที่ 19 กันยายน พ.ศ. 2549 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2540 ได้ถูกยกเลิก และได้มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2550 ซึ่งมีการกำหนดให้มีคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติไว้ใน หมวด 11 องค์กรตามรัฐธรรมนูญ ส่วนที่ 1 องค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2550)

ต่อมาได้มีการรัฐประหารของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม พ.ศ. 2557 ส่งผลให้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2550 ถูกยกเลิก และ

ได้มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2560 ซึ่งยังคงกำหนดให้มี คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ไว้ใน หมวด 12 องค์การอิสระ ส่วนที่ 4 คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ มีอำนาจหน้าที่ในด้านการป้องกันการ ทุจริต การปราบปรามการทุจริต การตรวจสอบทรัพย์สิน รวมถึงหน้าที่และอำนาจอื่นที่บัญญัติไว้ใน รัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย (สภานิติบัญญัติแห่งชาติ, 2560)

วิสัยทัศน์และพันธกิจ

วิสัยทัศน์ เป็นองค์กรหลักในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตที่ได้รับการยอมรับ และเชื่อมั่นทั้งในและต่างประเทศ

พันธกิจ

1. ส่งเสริมสนับสนุนให้ทุกภาคส่วนในสังคมมีค่านิยมเกี่ยวกับการซื้อตรง มีวินัย คุณธรรมและจริยธรรม ไม่เพิกเฉยต่อการทุจริต กระตุ้นให้สังคมเกิดค่านิยมต่อต้านการทุจริตอย่าง กว้างขวาง
2. พัฒนากลไกการปฏิบัติงานขององค์กรให้เอื้อต่อการป้องกันและปราบปรามการ ทุจริต ที่มีมาตรฐานสอดคล้องกับสถานการณ์การทุจริตที่เปลี่ยนแปลงไป
3. ส่งเสริมสนับสนุนให้ทุกภาคีเป็นเครือข่ายในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตที่ เข้มแข็ง รวมถึงบูรณาการร่วมมือกับภาคีพันธมิตรเพื่อให้ทุกภาคส่วนมาร่วมกันขับเคลื่อนแผน ยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
4. พัฒนาให้เป็นองค์กรหลักการบริหารจัดการที่ดีและเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ในการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริต และตรวจสอบทรัพย์สิน มีบุคลากรที่มีความสามารถระดับมือ อาชีพ เข้าใจบริบททางสังคม วัฒนธรรมในพื้นที่ มีระบบการทำงานและฐานข้อมูลที่ทันสมัย รวดเร็ว เท่าทัน มีประสิทธิภาพ
5. เสริมสร้างประสิทธิภาพด้านการบริหารการสื่อสาร โดยใช้สื่อที่ทันสมัยและ เหมาะสมเป็นเครื่องมือ (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ, ม.ป.ป.)

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติชุดปัจจุบัน

คณะกรรมการปัจจุบัน (30 ธันวาคม พ.ศ. 2558)

1. พลตำรวจเอก ดร.วีชรพล ประสารราชกิจ ประธานกรรมการ (30 ธันวาคม พ.ศ. 2558 - ปัจจุบัน)
2. นายปรีชา เลิศกมลมาศ กรรมการ (29 กันยายน พ.ศ. 2553 - ปัจจุบัน)
3. พลตำรวจเอกสถาพร หลาวทอง กรรมการ (7 พฤศจิกายน พ.ศ. 2555 - ปัจจุบัน)
4. นายณรงค์ รัฐอมฤต กรรมการ (29 พฤศจิกายน พ.ศ. 2556 - ปัจจุบัน)

5. นางสาวสุภา ปิยะจิตติ กรรมการ (9 กันยายน พ.ศ. 2557 - ปัจจุบัน)
6. นายวิทยา อาคมพิทักษ์ กรรมการ (30 ธันวาคม พ.ศ. 2558 - ปัจจุบัน)
7. นางสาวณา สุวรรณจุฑะ กรรมการ (30 ธันวาคม พ.ศ. 2558 - ปัจจุบัน)
8. นายสุรศักดิ์ ศิริวิเชียร กรรมการ (30 ธันวาคม พ.ศ. 2558 - ปัจจุบัน)
9. พลเอก บุญยวัจน์ เครือหงส์ กรรมการ (30 ธันวาคม พ.ศ. 2558 - ปัจจุบัน)

ที่ตั้งสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ถนนสนามบินน้ำ)

เลขที่ 361 ถ.นนทบุรี ต.ท่าทราย อ.เมืองนนทบุรี จ.นนทบุรี 11000 หรือ ตู้ ปณ. 100 เขตดุสิต กทม. 10300 / ติดต่อ 0 2528 4800-01

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ถนนพินิจโลก)

เลขที่ 165/1 ถ.พินิจโลก แขวงดุสิต เขตดุสิต กทม. 10300 หรือ ตู้ ปณ. 100 เขตดุสิต กทม. 10300 / ติดต่อ 0 2282 3161-5 (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ, ม.ป.ป.)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ธีรพงศ์ ยอดกุล (2554) ได้ศึกษาเรื่อง มาตรการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินในอำนาจของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ โดยมีวัตถุประสงค์นี้ เพื่อศึกษาถึงวัตถุประสงค์ของกฎหมายที่กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อศึกษาถึงกระบวนการตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐ เพื่อศึกษาถึงแนวทางการตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงและความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินในต่างประเทศ ศึกษาวิเคราะห์ถึงปัญหาและอุปสรรคในการตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงและความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สิน เพื่อกำหนดมาตรการในการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินให้มีประสิทธิภาพ ผลการศึกษาพบว่า กระบวนการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยังมีปัญหาและอุปสรรคเนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจหน้าที่ภารกิจหลายด้านจำนวนบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน มีเป็นจำนวนมาก ประกอบกับการแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของกลุ่มสมรสนั้นจะต้องเป็นกลุ่มสมรสที่ชอบด้วยกฎหมาย การตรวจสอบมีขั้นตอนซึ่งต้องใช้เวลาพอสมควรและไม่ได้ตรวจสอบในทางกลับว่าทรัพย์สินและหนี้สินที่แสดงไว้มีอยู่จริงหรือไม่ และเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ช. ในด้านการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินมีน้อย นอกจากนี้คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินไม่ครอบคลุมถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐบางตำแหน่ง ที่มีโอกาสในการใช้อำนาจหน้าที่ในตำแหน่ง

ในการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบได้ ดังนั้นจากปัญหาข้างต้น จึงควรมีการถ่ายโอนอำนาจหน้าที่ การปฏิบัติงานบางอย่างของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไปให้หน่วยงานอื่น การกำหนดให้คู่สมรสของผู้มี หน้าที่ยื่นบัญชีแม้จะไม่ชอบด้วยกฎหมายก็ต้องแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพิ่มอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ในด้านการตรวจสอบทรัพย์สินให้เพียงพอและเพิ่มมาตรการในการ ตรวจสอบในทางลับ ก็จะทำให้การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและ สามารถที่จะป้องกันการทุจริตป้องกันไม่ให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐ แสวงหาผลประโยชน์ที่มีชอบได้เป็นอย่างดี

พุทธา ศรีคำภา (2554) ได้ศึกษาเรื่อง บทบาทของคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม การทุจริตแห่งชาติในการกำกับดูแลคุณธรรมและจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง โดยมี วัตถุประสงค์ดังนี้ เพื่อศึกษาถึงความหมายของคุณธรรมและจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทาง การเมือง เพื่อศึกษาถึงบทบาทของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตาม รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2550 และตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 เพื่อศึกษาหลักการที่เกี่ยวกับการกำกับดูแล คุณธรรมและจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองของคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม การทุจริตแห่งชาติ เพื่อวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบถึงองค์กรที่กำกับดูแลคุณธรรมและจริยธรรมของผู้ ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามกฎหมายต่างประเทศคือ สหรัฐอเมริกา อังกฤษ แคนาดา และ กฎหมายไทย เพื่อนำผลการศึกษาเสนอมาตรการในการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 ให้มีคนใกล้บังคับใช้ กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับสภาพสังคมและการเมืองของไทย ผลการศึกษา พบว่า กระบวนการร้องเรียนคำร้องกรณีฝ่าฝืนคุณธรรมและจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทาง การเมืองต่อผู้ตรวจการแผ่นดินก่อนส่งเรื่องหรือไม่ส่งเรื่องให้คณะกรรมการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติดำเนินการได้สวนข้อเท็จจริงต่อไปนั้นเป็นกระบวนการที่สำคัญ แต่ ยังไม่มีกฎหมายหรือระเบียบกำหนดขั้นตอนและวิธีการในการตรวจสอบและพิจารณาคำร้องขอ ดังกล่าวของผู้ตรวจการแผ่นดินทำให้การดำเนินการตามกลไกการตรวจสอบหรือการบังคับใช้ กฎหมายของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ กรณี ฝ่าฝืนคุณธรรมและ จริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองไม่มีผลในทางปฏิบัติซึ่งสามารถแก้ไขได้โดยการแก้ไข เพิ่มเติมรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2550 และพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 กำหนดให้ผู้ตรวจการแผ่นดินมี อำนาจออกระเบียบหรือข้อบังคับกำหนดขั้นตอนและวิธีการตรวจสอบและพิจารณาความถูกต้อง ครบถ้วนของคำร้องการฝ่าฝืนคุณธรรมและจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองให้ชัดเจน

ทั้งนี้เพื่อให้การตรวจสอบคำร้องและการบังคับใช้กฎหมายให้มีความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

สมบัติ จันดาภิรักษ์ (2556) ได้ศึกษาเรื่อง บทบาทคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติที่ส่งผลกระทบต่อการเมืองไทย โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้ เพื่อศึกษาบทบาทของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เพื่อศึกษาผลกระทบของบทบาทของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติต่อการเมืองไทย ผลการศึกษาพบว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีบทบาทที่สำคัญยิ่งในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินและการดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ บทบาทของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยังมีปัญหาที่สำคัญในเรื่องของกฎหมาย การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร และขาดการบูรณาการความร่วมมืออย่างเป็นระบบระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน รวมทั้งได้ส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นประสิทธิภาพของคณะกรรมการ ป.ป.ช. การส่งเสริมการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีของหน่วยงานภาครัฐ การแก้ไขปัญหาทุจริตที่เกิดจากสถาบันทางการเมืองหรือบุคลากรทางการเมือง การสร้างมาตรฐานคุณธรรมจริยธรรมให้แก่สถาบันทางการเมือง บุคลากรทางการเมืองและเสถียรภาพของสถาบันทางการเมืองจะช่วยลดปัญหาความขัดแย้งทางการเมือง

สมชัย ไทยสงวนวรกุล (2552) ได้ศึกษาเรื่องการปรับตัวของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ต่อการคอร์รัปชันทางการเมือง โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้ เพื่อศึกษาลักษณะของการคอร์รัปชันทางการเมืองสมัยรัฐบาล พันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร เพื่อศึกษากระแสการตื่นตัวของสังคมไทยต่อปัญหาการคอร์รัปชันทางการเมืองสมัยรัฐบาล พันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร เพื่อศึกษาถึงบทบาทและทิศทางในการปรับตัวของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติต่อการคอร์รัปชันทางการเมือง เพื่อศึกษาถึงปัจจัยของความสำเร็จในการปรับตัวของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติต่อการคอร์รัปชันทางการเมือง ผลการศึกษาพบว่า การคอร์รัปชันทางการเมืองสมัยรัฐบาลพันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร มีมากกว่าสมัยก่อนดังหลักฐานที่ คตส. ได้สวน การคอร์รัปชันทางการเมืองดังกล่าวเป็นการคอร์รัปชันแนวใหม่ได้แก่ การคอร์รัปชันเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนซึ่งมีมูลเหตุจากการควมรวมอำนาจของทุนขนาดใหญ่กับอำนาจทางการเมือง ส่วนทางด้านกรรับรู้และการตื่นตัวของสังคมต่อการคอร์รัปชันทางการเมืองสมัยรัฐบาลพันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร แม้ยังมีน้อยแต่ก็มีการตื่นตัวมากขึ้นเมื่อเทียบกับสมัยก่อน โดยเฉพาะการรับรู้ถึงการตรวจสอบคอร์รัปชันขอ คตส.และบทบาทขององค์กรภาคประชาชน ที่ต่อต้านคอร์รัปชัน ผลจากการตื่นตัวทำให้เกิดความพยายามปฏิรูปทางสังคมและทางกฎหมาย สำหรับบทบาทของ ป.ป.ช. นั้นได้ปรับตัวตามกระแสการตื่นตัวของสังคมซึ่งทิศทางการปรับตัวของ ป.ป.ช. มีสองด้านใหญ่ๆ ได้แก่ ด้านสังคมและกฎหมาย ด้าน

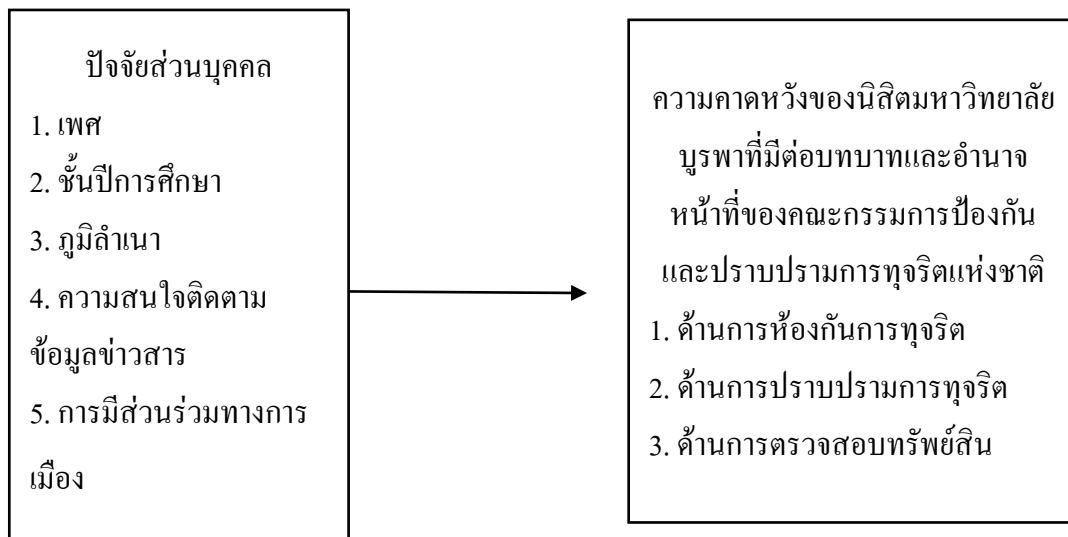
สังคม ป.ป.ช. ต้องเร่งสร้างผลงานและแสดงบทบาทให้สอดคล้องกับแรงผลักดันจากการต่อต้านการคอร์รัปชัน ส่วนด้านกฎหมายต้องแก้ไขกฎหมายและรัฐธรรมนูญ เพื่อทำหน้าที่ปราบปรามทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนมากขึ้น ปัจจัยความสำเร็จของการปรับตัวของ ป.ป.ช. อยู่ที่การสร้างผลงานให้สังคมยอมรับ ต้องเข้มแข็ง จริงจังและขยายบทบาทการป้องกันคอร์รัปชันออกไป เพื่อให้เกิดการปฏิรูปการต่อต้านการคอร์รัปชันในสังคม

ชัชทอง โอภาสศิริวิทย์ (2557) ได้ศึกษาเรื่อง การปรับปรุงมาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของประเทศไทย กรณีศึกษาคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ คณะกรรมการการเลือกตั้งและผู้ตรวจการแผ่นดิน โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้ เพื่อศึกษา มาตรการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตเคลียร์ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการการเลือกตั้งและผู้ตรวจการแผ่นดิน เพื่อศึกษาถึงการดำเนินงานตามมาตรการด้านต่างๆของคณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการการเลือกตั้งและผู้ตรวจการแผ่นดิน เพื่อศึกษาถึงแนวทางการปรับปรุงมาตรการดำเนินงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการการเลือกตั้งและผู้ตรวจการแผ่นดิน เพื่อให้การป้องกันและปราบปรามการทุจริตเกิดผลสัมฤทธิ์ที่ดียิ่งขึ้น ผลการศึกษาพบว่า การดำเนินการด้านการปราบปรามของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยังไม่มีการกระจายอำนาจได้ส่วนวินิจัยคดีตามที่กฎหมายเปิดช่องให้ดำเนินการและยังไม่มีการจัดลำดับความสำคัญของคดี จึงมีผลทำให้การไต่สวนวินิจัยคดีของคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีความล่าช้า มีขีดขาดอายุความ ผู้กระทำผิดที่เป็นนักการเมืองหรือผู้บริหารระดับสูงมีโอกาสสูงที่จะไม่ถูกลงโทษ ส่งผลให้สังคมขาดความเชื่อมั่นต่อการปราบปรามลงโทษผู้กระทำผิดการจัดทำมาตรฐานจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐก็ยังคงขาดรูปธรรมและกลไกการบังคับใช้ ทำให้ไม่สามารถสร้างรากฐานด้านจริยธรรม คุณธรรมและการป้องกันปัญหาผลประโยชน์ทับซ้อนของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐได้ ด้วยเหตุนี้จึงเป็นหน้าที่ของทางคณะกรรมการ ป.ป.ช. และผู้ตรวจการแผ่นดินต้องเร่งดำเนินการแก้ไขปัญหานี้ การที่การทุจริตในกระบวนการเลือกตั้งได้พัฒนาเปลี่ยนแปลงไปเป็นระบบซื้อทั้งปีและพรรคการเมืองถูกรอบงำโดยนายทุนหรือระบบทุน รวมทั้งคนในสังคมก็ยังไม่เข้าใจแก่นแท้ของระบอบประชาธิปไตย ดังนั้น คณะกรรมการการเลือกตั้งจึงต้องปรับปรุงแนวทางการดำเนินการใหม่เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและบริบทสังคมที่พัฒนาเปลี่ยนแปลงไป

กรอบแนวคิดการวิจัย

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง ความคาดหวังของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ จะเป็นการศึกษาโดยใช้วิธีการวิจัยในเชิงปริมาณ (Quantitative research) โดยมีองค์ประกอบของขั้นตอนในการทำวิจัยที่สำคัญดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา ชั้นปีที่ 1-4 ระดับปริญญาตรี ภาคปกติและภาคพิเศษ วิทยาเขตบางแสน ปีการศึกษา 2560 ทุกคณะ รวมจำนวนทั้งสิ้น 28,943 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้คำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นตัวแทนของประชากร โดยใช้หลักการคำนวณของ ยามานะ (Yamane, 1973, p. 726, อ้างถึงใน ไพฑูรย์ โปธิสว่าง, 2556, หน้า 394) ดังสูตรต่อไปนี้

$$\text{สูตร } n = \frac{N}{1+N(e)^2}$$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนประชากรทั้งหมด

e = ความคาดเคลื่อนที่ยอมรับได้

ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดตัวอย่างโดยต้องการให้เกิดความผิดพลาดจากความคาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างร้อยละ 5 หรือ 0.05 กำหนดระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 95 ดังนั้น

$$n = \frac{28,943}{1+28,943(0.05)^2}$$

$$n = 394.5$$

$$n = 395 \text{ คน}$$

ทั้งนี้ เพื่อเกิดความสะดวกแก่การคำนวณและตัวอย่างสามารถเป็นตัวแทนของประชากรได้อย่างสมบูรณ์ยิ่งขึ้น จึงใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 395 ตัวอย่าง

3. วิธีการสุ่มตัวอย่าง ใช้เทคนิคการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิที่มีสัดส่วน (Proportional stratified random sampling) จะใช้วิธีการคำนวณกลุ่มตัวอย่างจากนิสิตแบบสัดส่วน จากนั้นจะนำกลุ่มตัวอย่างที่ได้มาทำการสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental sampling) อีกครั้ง

$$\frac{\text{จำนวนนิสิตแต่ละคณะ} \times \text{กลุ่มตัวอย่างจริง}}{\text{จำนวนนิสิตทั้งหมด}}$$

ตารางที่ 1 จำนวนประชากร และกลุ่มตัวอย่างของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามคณะ

คณะ/ วิทยาลัย	ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
1. คณะการจัดการและการท่องเที่ยว	3,658	(49.9) = 50
2. คณะการแพทย์แผนไทยอภัยภูเบศร	402	(5.48) = 5
3. คณะดนตรีและการแสดง	387	(5.28) = 5
4. คณะพยาบาลศาสตร์	709	(9.67) = 10
5. คณะแพทยศาสตร์	288	(3.93) = 4
6. คณะภูมิสารสนเทศศาสตร์	899	(12.26) = 12
7. คณะเกษตรศาสตร์	664	(9.06) = 9
8. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	5,105	(69.6) = 70
9. คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์	2,977	(40.6) = 41
10. คณะโลจิสติกส์	1,839	(25.09) = 25
11. คณะวิทยาการสารสนเทศ	1,717	(23.43) = 23
12. คณะวิทยาศาสตร์	1,477	(20.15) = 20
13. คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา	857	(11.6) = 12
14. คณะวิศวกรรมศาสตร์	2,088	(28.49) = 29
15. คณะศิลปกรรมศาสตร์	1,124	(15.3) = 15
16. คณะศึกษาศาสตร์	1,913	(26.10) = 26
17. คณะสหเวชศาสตร์	772	(10.5) = 11
18. คณะสาธารณสุขศาสตร์	818	(11.1) = 11

ตารางที่ 1 (ต่อ)

คณะ/ วิทยาลัย	ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
19. วิทยาลัยนานาชาติ	1,249	(17.0) = 17
รวม	28,943	395

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม (Questionnaires) ชนิดให้ ผู้ตอบตอบเอง (Self-questionnaires) เพื่อสอบถามข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยการศึกษจากเอกสาร บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องนำมาสร้างเป็นแบบสอบถามให้ครอบคลุมกับวัตถุประสงค์ โดยแบบสอบถามประกอบด้วย 3 ส่วนคือ

1. ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม
2. คำถามเกี่ยวกับความคาดหวังของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วน ประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) ตามแนวคิดของลิเคอร์ท์ เกี่ยวกับความคาดหวังของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ 3 ด้านคือ ด้านการป้องกันการทุจริต ด้านการปราบปรามการทุจริตและด้านการตรวจสอบทรัพย์สิน
3. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความคาดหวังของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ โดยเป็นคำถามเปิด (Open-ended questions)

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. หาความเที่ยงตรง (Validity) ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องนำมาจัดทำแบบสอบถาม และขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา หลังจากนั้นนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจสอบ ดังนี้

- 1.1 ดร.ศกฤติ อิศรียานนท์
- 1.2 ดร.ชัยณรงค์ เกื้ออนวน
- 1.3 ดร.โชติสา ขาวสนิท

เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content validity) เพื่อคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC) ดังนี้ ชไมพร กาญจนกิจสกุล (2555, หน้า 111-113, อ้างถึงใน ไพฑูรย์ โพธิ์สว่าง, 2556, หน้า 373)

$$\text{สูตร} \quad \text{IOC} = \sum R/N$$

\sum = ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

R = ผลคูณของค่าน้ำหนักกับจำนวนความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N = จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

สำหรับเกณฑ์การให้คะแนน มีดังนี้

+1 หมายถึง คำถามนั้นสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยหรือนิยามศัพท์

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าคำถามนั้นสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยหรือนิยามศัพท์

-1 หมายถึง คำถามนั้นไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยหรือนิยามศัพท์

เกณฑ์การแปลความหมาย มีดังนี้

ค่า IOC \geq .50 หมายความว่า คำถามนั้นตรงวัตถุประสงค์ของการวิจัย

ค่า IOC $<$.50 หมายความว่า คำถามนั้นไม่ตรงวัตถุประสงค์ของการวิจัย

ผลการวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม มีค่าเฉลี่ยของดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ได้เท่ากับ .956

2. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญและอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วไปทดลองใช้ (Try out) จำนวน 30 ชุดกับกลุ่มตัวอย่างที่ใกล้เคียงกับกลุ่มประชากรของการศึกษาที่มีใช้กลุ่มตัวอย่างจริงของการวิจัยครั้งนี้ เพื่อคำนวณหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สัมประสิทธิ์ ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปประมวลผลการทดสอบหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้วยสถิติ ครอนบาคอัลฟา (Cronbach alpha coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .937

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์แล้ว ดำเนินการแจกแบบสอบถามด้วยตนเอง ให้กับนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา ระดับปริญญาตรี ภาคปกติและภาคพิเศษ วิทยาเขตบางแสน ปีการศึกษา 2560 ทุกคณะจำนวน 395 ชุด
2. เมื่อได้รับแบบสอบถามคืนมาผู้วิจัยจะทำการตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม
3. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามที่ได้ มาวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยในครั้งนี้ ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป ซึ่งได้เลือกใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive analysis) ได้แก่ อัตราส่วนร้อยละ (Percentage) ค่าความถี่ (Frequency) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) เพื่อวัดค่าเฉลี่ยการกระจายของข้อมูลและนำเสนอในรูปแบบตาราง พร้อมกับการพรรณนาประกอบ เพื่อศึกษาระดับ ความคาดหวังของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับประกอบด้วย 3 ด้านดังนี้

1. ด้านการป้องกันการทุจริต จำนวน 5 ข้อ
2. ด้านการปราบปรามการทุจริต จำนวน 5 ข้อ
3. ด้านการตรวจสอบทรัพย์สิน จำนวน 5 ข้อ

เกณฑ์การให้คะแนนเป็นมาตราส่วนประมาณค่าแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ระดับคะแนน	5	หมายถึง	ความคาดหวังอยู่ในระดับมากที่สุด
ระดับคะแนน	4	หมายถึง	ความคาดหวังอยู่ในระดับมาก
ระดับคะแนน	3	หมายถึง	ความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลาง
ระดับคะแนน	2	หมายถึง	ความคาดหวังอยู่ในระดับน้อย
ระดับคะแนน	1	หมายถึง	ความคาดหวังอยู่ในระดับน้อยที่สุด

จากนั้นจะทำการหาเกณฑ์ที่ใช้ในการให้คะแนนระดับความคาดหวัง โดยมีคะแนนอันตรภาคชั้น (Class interval) ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{พิสัย} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5-1}{5} \\ &= 0.80 \end{aligned}$$

ดังนั้นเกณฑ์การให้คะแนนระดับความคาดหวังมีดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00	หมายถึง	ความคาดหวังอยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.41 – 4.20	หมายถึง	ความคาดหวังอยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.61 – 3.40	หมายถึง	ความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.60	หมายถึง	ความคาดหวังอยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80	หมายถึง	ความคาดหวังอยู่ในระดับน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive analysis) ได้แก่ อัตราส่วนร้อยละ (Percentage), การแจกแจงความถี่ (Frequency distribution), ค่าเฉลี่ย (Arithmetic mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

2. สถิติอนุมาน (Inferential statistic) เป็นสถิติที่ศึกษาข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง (Sample) แล้วนำผลสรุปที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างสรุปอ้างอิงไปยังลักษณะประชากร สถิติที่จะใช้วิเคราะห์ คือ การวิเคราะห์ความแปรปรวนโดยใช้สถิติ t-Test และ F-test (One-way anova) ารให้บริการน้อยที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง ความคาดหวังของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เป็นการศึกษาวิจัยในเชิงปริมาณ (Quantitative research) ผู้วิจัยจะเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณเป็นตารางเพื่อแสดงผลด้วยค่าสถิติ และการพรรณนาอธิบายผล โดยจำแนกผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ระดับความคาดหวังของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ 3 ด้าน คือ

- ด้านการป้องกันการทุจริต
- ด้านการปราบปรามการทุจริต
- ด้านการตรวจสอบทรัพย์สิน

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคาดหวังของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
หญิง	201	50.9
ชาย	194	49.1
รวม	395	100.0

จากตารางที่ 2 ข้อมูลด้านเพศของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีจำนวน 201 คน คิดเป็นร้อยละ 50.9 เป็นเพศชายจำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 49.1

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามชั้นปีการศึกษา

ชั้นปีการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชั้นปีที่ 1	95	24.1
ชั้นปีที่ 2	91	23.0
ชั้นปีที่ 3	125	31.6
ชั้นปีที่ 4	84	21.3
รวม	395	100.0

จากตารางที่ 3 ข้อมูลด้านชั้นปีการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3 มีจำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 31.6 รองลงมาคือ ชั้นปีที่ 1 มีจำนวน 95 คนคิดเป็นร้อยละ 24.1 ชั้นปีที่ 2 จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 23.0 และน้อยที่สุดคือ ชั้นปีที่ 4 จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 21.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามภูมิภาค

ภูมิภาค	จำนวน (คน)	ร้อยละ
กรุงเทพและปริมณฑล	69	17.5
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	39	9.9
ภาคกลาง	79	20.0
ภาคตะวันออก	104	26.3
ภาคตะวันตก	33	8.4
ภาคเหนือ	43	10.9
ภาคใต้	28	7.1
รวม	395	100.0

จากตารางที่ 4 ข้อมูลด้านภูมิภาคของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคตะวันออก มีจำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 26.3 รองลงมาคือ ภาคกลาง มีจำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 กรุงเทพและปริมณฑล จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 17.5 ภาคเหนือ จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 10.9 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน

39 คน คิดเป็นร้อยละ 9.9 ภาคตะวันตก จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 8.4 และน้อยที่สุดคือ ภาคใต้ มีจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 7.1 ตามลำดับ

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความสนใจติดตามข้อมูลข่าวสาร

ความสนใจติดตามข้อมูลข่าวสาร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ติดตามน้อยครั้ง	26	6.6
ติดตาม นาน ๆ ครั้ง	204	51.6
ติดตามเป็นประจำ	165	41.8
รวม	395	100.0

จากตารางที่ 5 ข้อมูลด้านความสนใจติดตามข้อมูลข่าวสารของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความสนใจติดตามข้อมูลข่าวสาร นาน ๆ ครั้ง จำนวน 204 คน คิดเป็นร้อยละ 51.6 รองลงมาคือ ติดตามเป็นประจำ จำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 41.8 และน้อยที่สุดคือ ติดตามน้อยครั้ง มีจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 6.6 ตามลำดับ

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการมีส่วนร่วมทางการเมือง

การมีส่วนร่วมทางการเมือง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เคย	134	33.9
ไม่เคย	261	66.1
รวม	395	100.0

จากตารางที่ 6 ข้อมูลด้านการมีส่วนร่วมทางการเมืองของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เคยมีส่วนร่วมทางการเมือง มีจำนวน 261 คน คิดเป็นร้อยละ 66.1 เคยมีส่วนร่วมทางการเมือง มีจำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 33.9

ระดับความคาดหวังของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของ คณะกรรมการ ป.ป.ช.

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับความคาดหวังของนิสิต
มหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการ
ทุจริตแห่งชาติ ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคาดหวังของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา
ที่มีต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
แห่งชาติในภาพรวม

ความคาดหวังของนิสิต ม.บูรพาที่มีต่อ บทบาทและอำนาจหน้าที่ของ คณะกรรมการ ป.ป.ช.	ระดับความคาดหวังของนิสิต			
	\bar{X}	SD	แปลความ	ลำดับ
1. ด้านการป้องกันการทุจริต	4.11	.775	มาก	3
2. ด้านการปราบปรามการทุจริต	4.14	.943	มาก	2
3. ด้านการตรวจสอบทรัพย์สิน	4.22	.825	มากที่สุด	1
รวม	4.17	.848	มาก	

จากตารางที่ 7 พบว่า การศึกษาระดับความคาดหวังของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อ
บทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติโดยภาพ
รวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.17$, $SD = .848$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ
ด้านการตรวจสอบทรัพย์สิน ($\bar{X} = 4.22$, $SD = .825$) รองลงมาคือ ด้านการปราบปรามการทุจริต
($\bar{X} = 4.14$, $SD = .943$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ด้านการป้องกันการทุจริต
($\bar{X} = 4.11$, $SD = .775$) ตามลำดับ

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคาดหวังของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา ที่มีต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ด้านการป้องกันการทุจริต

ด้านการป้องกันการทุจริต	ระดับความคาดหวังของนิสิต					\bar{X}	SD	แปลความ	ลำดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
1. มีการเสริมสร้างทัศนคติและค่านิยมที่ดีเกี่ยวกับความซื่อสัตย์สุจริต	113 (28.6)	219 (55.4)	59 (14.9)	-	4 (1.0)	4.11	.719	มาก	3
2. ส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กและเยาวชนเรื่องหลักคุณธรรม จริยธรรมและวินัย	135 (34.2)	189 (47.8)	67 (17.0)	-	4 (1.0)	4.14	.764	มาก	1
3. ปลูกจิตสำนึกในเรื่องการเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตนให้แก่ทุกภาคส่วน	134 (33.9)	189 (47.8)	68 (17.2)	-	4 (1.0)	4.14	.765	มาก	1
4. ร่วมมือทำงานแบบบูรณาการกับทุกภาคส่วนในเรื่องการป้องกันการทุจริตอย่างมีประสิทธิภาพ	133 (33.7)	185 (46.8)	63 (15.9)	10 (2.5)	4 (1.0)	4.10	.825	มาก	4
5. กำกับดูแลคุณธรรมและจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อป้องกันการเกิดการทุจริต	127 (32.2)	180 (45.6)	81 (20.5)	3 (8)	4 (1.0)	4.07	.803	มาก	5
ภาพรวม						4.11	.775	มาก	

จากตารางที่ 8 พบว่า ระดับความคาดหวังของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ด้านการป้องกันการทุจริต ภาพรวมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.11$, $SD = .775$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ปลูกจิตสำนึกในเรื่องการเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตนให้แก่ทุกภาคส่วน ($\bar{X} = 4.14$, $SD = .765$) และส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กและเยาวชนเรื่องหลักคุณธรรม จริยธรรมและวินัย ($\bar{X} = 4.14$, $SD = .764$) รองลงมาคือ มีการเสริมสร้างทัศนคติและค่านิยมที่ดี

เกี่ยวกับความซื่อสัตย์สุจริต ($\bar{X} = 4.11, SD = .719$) ร่วมมือทำงานแบบบูรณาการกับทุกภาคส่วนในเรื่องการป้องกันการทุจริตอย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 4.10, SD = .825$) และน้อยที่สุดคือ กำกับดูแลคุณธรรมและจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อป้องกันการเกิดการทุจริต ($\bar{X} = 4.07, SD = .803$) ตามลำดับ

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคาดหวังของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ด้านการปราบปรามการทุจริต

ด้านการปราบปรามการทุจริต	ระดับความคาดหวังของนิสิต					\bar{X}	SD	แปลความ	ลำดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
1. ดำเนินการร้องขอให้ถอดถอนผู้ที่กระทำความผิดออกจากตำแหน่ง อย่างตรงไปตรงมาและมีประสิทธิภาพ	168 (42.5)	140 (35.4)	68 (17.2)	4 (1.0)	15 (3.8)	4.12	.984	มาก	4
2. ดำเนินการฟ้องคดีอาญาต่อผู้ที่กระทำความผิด อย่างตรงไปตรงมาและรวดเร็ว	157 (39.7)	155 (39.2)	62 (15.7)	11 (2.8)	10 (2.5)	4.11	.940	มาก	5
3. ลงโทษทางวินัยต่อผู้ที่กระทำความผิด อย่างตรงไปตรงมาและเหมาะสม	184 (46.6)	146 (37.0)	50 (12.7)	3 (8.0)	12 (3.0)	4.23	.919	มากที่สุด	1
4. ประสานความร่วมมือกับต่างประเทศ ในการนำผู้กระทำความผิดที่หลบหนีออกนอกประเทศกลับมาลงโทษ	171 (43.3)	133 (33.7)	66 (16.7)	22 (5.6)	3 (8.0)	4.13	.936	มาก	2
5. เสนอหรือกำหนดบทลงโทษที่ได้สัดส่วนและเหมาะสมต่อผู้ที่กระทำความผิด	161 (40.8)	154 (39.0)	61 (15.4)	8 (2.0)	11 (2.8)	4.13	.938	มาก	2
ภาพรวม						4.14	.943	มาก	

จากตารางที่ 9 พบว่า ระดับความคาดหวังของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ด้านการปราบปรามการทุจริต ภาพรวมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.14$, $SD = .943$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ลงโทษทางวินัยต่อผู้ที่กระทำความผิด อย่างตรงไปตรงมาและเหมาะสม ($\bar{X} = 4.23$, $SD = .919$) รองลงมาคือ เสนอหรือกำหนดบทลงโทษที่เด็ดขาดและเหมาะสมต่อผู้ที่กระทำความผิด ($\bar{X} = 4.13$, $SD = .938$) และประสานความร่วมมือกับต่างประเทศ ในการนำผู้กระทำความผิดที่หลบหนีออกนอกประเทศกลับมอลงโทษ ($\bar{X} = 4.13$, $SD = .936$) ดำเนินการร้องขอให้ถอดถอนผู้ที่กระทำความผิดออกจากตำแหน่ง อย่างตรงไปตรงมาและมีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 4.12$, $SD = .984$) และน้อยที่สุดคือ ดำเนินการฟ้องคดีอาญาต่อผู้ที่กระทำความผิด อย่างตรงไปตรงมาและรวดเร็ว ($\bar{X} = 4.11$, $SD = .940$) ตามลำดับ

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคาดหวังของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ด้านการตรวจสอบทรัพย์สิน

ด้านการตรวจสอบทรัพย์สิน	ระดับความคาดหวังของนิสิต					\bar{X}	SD	แปลความ	ลำดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
1. กำหนดตำแหน่งของผู้ที่จะต้องยื่นแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน อย่างถูกต้องและเหมาะสม	160	155	68	4	8	4.15	.883	มาก	5
2. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการยื่นแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินอย่างชัดเจน เพื่อดำเนินการตรวจสอบอย่างมีประสิทธิภาพ	167	176	44	-	8	4.25	.810	มากที่สุด	3
3. ตรวจสอบถูกต้องและความมีอยู่จริง รวมถึงการเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินอย่างตรงไปตรงมา	163	179	49	-	4	4.26	.750	มากที่สุด	2

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ด้านการตรวจสอบทรัพย์สิน	ระดับความคาดหวังของนิสิต					\bar{X}	SD	แปลความ	ลำดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
4. ดำเนินการยึดทรัพย์สินของ ผู้ที่กระทำความผิดให้ตกเป็น ของแผ่นดิน	173 (43.8)	167 (42.3)	47 (11.9)	4 (1.0)	4 (1.0)	4.27	.786	มากที่สุด	1
5. เปิดเผยผลการดำเนินการ ตรวจสอบทรัพย์สินและ หนี้สิน เพื่อให้ประชาชน ได้รับรู้และรับทราบ	173 (43.8)	149 (37.7)	58 (14.7)	7 (1.8)	8 (2.0)	4.19	.896	มาก	4
	ภาพรวม					4.22	.825	มากที่สุด	

จากตารางที่ 10 พบว่า ระดับความคาดหวังของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ด้านการตรวจสอบทรัพย์สิน ภาพรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{X} = 4.22$, $SD = .825$) เมื่อพิจารณารายชื่อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ดำเนินการยึดทรัพย์สินของผู้ที่กระทำความผิดให้ตกเป็นของแผ่นดิน ($\bar{X} = 4.27$, $SD = .786$) รองลงมาคือ ตรวจสอบถูกต้องและความมีอยู่จริง รวมถึงการเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินโดยตรงไปตรงมา ($\bar{X} = 4.26$, $SD = .750$) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการยื่นแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินอย่างชัดเจน เพื่อดำเนินการตรวจสอบอย่างประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 4.25$, $SD = .810$) เปิดเผยผลการดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน เพื่อให้ประชาชนได้รับรู้และรับทราบ ($\bar{X} = 4.19$, $SD = .896$) และน้อยที่สุดคือ กำหนดตำแหน่งของผู้ที่จะต้องยื่นแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน อย่างถูกต้องและเหมาะสม ($\bar{X} = 4.15$, $SD = .883$) ตามลำดับ

เปรียบเทียบความคาดหวังของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

กรณี t – Test

สมมติฐานข้อที่ 1 เพศของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่แตกต่างกันมีผลต่อความคาดหวังของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติแตกต่างกัน

ตารางที่ 11 วิเคราะห์เปรียบเทียบความคาดหวังของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติจำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	df	t	p
หญิง	201	4.36	371.8	.798	.425
ชาย	194	4.30			
รวม	395				

Sig=.05

จากตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคาดหวังของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติจำแนกตามเพศ พบว่า นิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับความคาดหวังที่มีต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติที่ไม่แตกต่างกัน ที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 5 การมีส่วนร่วมทางการเมืองของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่แตกต่างกัน มีผลต่อความคาดหวังของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติแตกต่างกัน

ตารางที่ 12 วิเคราะห์เปรียบเทียบความคาดหวังของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติจำแนกตามการมีส่วนร่วมทางการเมือง

การมีส่วนร่วมทางการเมือง	n	\bar{X}	df	t	p
เคย	134	4.23	205.7	-1.589	.114.
ไม่เคย	261	4.38			
รวม	395				

Sig=.05

จากตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคาดหวังของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ จำแนกตามการมีส่วนร่วมทางการเมือง พบว่า นิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีการมีส่วนร่วมทางการเมืองแตกต่างกัน มีระดับความคาดหวังที่มีต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติที่ไม่แตกต่างกัน ที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

กรณี F – test

สมมติฐานข้อที่ 2 ชั้นปีการศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่แตกต่างกันมีผลต่อความคาดหวังของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติแตกต่างกัน

ตารางที่ 13 วิเคราะห์เปรียบเทียบความคาดหวังของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติจำแนกตามชั้นปีการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	3	3.40	1.134	1.81	.145
ภายในกลุ่ม	391	244.81	.626		
รวม	394	248.21			

Sig=.05

จากตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคาดหวังของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ จำแนกตามชั้นปีการศึกษา พบว่า นิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีชั้นปีการศึกษาแตกต่างกัน มีระดับความคาดหวังที่มีต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติที่ไม่แตกต่างกัน ที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 3 ภูมิภาคของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่แตกต่างกันมีผลต่อความคาดหวังของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติแตกต่างกัน

ตารางที่ 14 วิเคราะห์เปรียบเทียบความคาดหวังของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติจำแนกตามภูมิภาค

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	6	19.78	3.298	5.60	.000*
ภายในกลุ่ม	388	228.43	.589		
รวม	394	248.21			

Sig=.05

จากตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคาดหวังของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติจำแนกตามภูมิภาค พบว่า นิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีภูมิภาคแตกต่างกัน มีระดับความคาดหวังที่มีต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ จึงต้องเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ ดังภาพถัดไป

ตารางที่ 15 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของภูมิภาคกับความคาดหวังของนิสิตของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

ภูมิภาค	\bar{X}	กรุงเทพ และ ปริมณฑล	ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาค กลาง	ภาค ตะวันออก	ภาคเหนือ	ภาคใต้
กรุงเทพและปริมณฑล	4.45	-	.035	.440*	.397*	.056	.509*
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	4.43		-	.476*	.432*	.020	.545*
ภาคกลาง	4.53			-	.043	.497*	.069
ภาคตะวันออก	4.66				-	.453*	.112
ภาคตะวันตก	4.57					-	.566*
ภาคเหนือ	4.61						-
ภาคใต้	4.61						-

10. ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาอยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับกลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาอยู่ภาคใต้ แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาอยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความคาดหวังน้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาอยู่ภาคใต้

11. ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาอยู่ภาคตะวันตกกับกลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาอยู่ภาคเหนือ แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาอยู่ภาคตะวันตกมีความคาดหวังมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาอยู่ภาคเหนือ

12. ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาอยู่ภาคเหนือกับกลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาอยู่ภาคใต้ แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาอยู่ภาคเหนือมีความคาดหวังน้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาอยู่ภาคใต้

สมมติฐานข้อที่ 4 ความสนใจติดตามข้อมูลข่าวสารของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่แตกต่างกันมีผลต่อความคาดหวังของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติแตกต่างกัน

ตารางที่ 16 วิเคราะห์เปรียบเทียบความคาดหวังของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติจำแนกตามความสนใจติดตามข้อมูลข่าวสาร

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	2	.539	.270	.427	.653
ภายในกลุ่ม	392	247.67	.632		
รวม	394	248.21			

Sig=.05

จากตารางที่ 16 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคาดหวังของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ จำแนกตามความสนใจติดตามข้อมูลข่าวสาร พบว่า นิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีความสนใจติดตามข้อมูลข่าวสารแตกต่างกัน มีระดับความคาดหวังที่มีต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติที่ไม่แตกต่างกัน ที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 17 ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้	ผลการทดสอบสมมติฐาน
1. เพศของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่แตกต่างกัน มีผลต่อความคาดหวังของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติแตกต่างกัน	ไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย
2. ชั้นปีการศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่แตกต่างกัน มีผลต่อความคาดหวังของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติแตกต่างกัน	ไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย
3. ภูมิลำเนาของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่แตกต่างกัน มีผลต่อความคาดหวังของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติแตกต่างกัน	เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย
4. ความสนใจติดตามข้อมูลข่าวสารของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่แตกต่างกัน มีผลต่อความคาดหวังของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติแตกต่างกัน	ไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย
5. การมีส่วนร่วมทางการเมืองของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่แตกต่างกัน มีผลต่อความคาดหวังของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติแตกต่างกัน	ไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย

จากตารางที่ 17 พบว่านิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีเพศ ชั้นปีการศึกษา ความสนใจติดตาม ข้อมูลข่าวสารและการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่แตกต่างกัน มีระดับความคาดหวังต่อบทบาทและ อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติไม่แตกต่างกัน อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มี ภูมิลำเนาแตกต่างกันมีระดับความคาดหวังต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตาม สมมติฐานที่ตั้งไว้

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ความคาดหวังของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เป็นผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามจำนวน 395 คน จึงสามารถสรุปผลการวิจัยดังต่อไปนี้

1. สรุปผลการวิจัย
2. อภิปรายผลการวิจัย
3. ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล เรื่อง ความคาดหวังของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 50.9 ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 3 ร้อยละ 31.6 มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ 26.3 มีความสนใจติดตามข้อมูลข่าวสารนาน ๆ ครั้ง ร้อยละ 51.6 และไม่เคยมีส่วนร่วมทางการเมือง ร้อยละ 66.1

ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ สรุปได้ดังต่อไปนี้

1. ความคาดหวังของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า นิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีความคาดหวังต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการตรวจสอบทรัพย์สิน รองลงมาคือ ด้านการปราบปรามการทุจริตและด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ด้านการป้องกันการทุจริต ตามลำดับ

- 1.1 ด้านการป้องกันการทุจริต พบว่า ระดับความคาดหวังของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ด้านการป้องกันการทุจริต ภาพรวมอยู่ในระดับ มาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ปลุกจิตสำนึกในเรื่องการเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตนให้แก่ทุกภาคส่วน และส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กและเยาวชนเรื่องหลักคุณธรรม จริยธรรมและวินัยอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ มีการเสริมสร้างทัศนคติและค่านิยมที่ดีเกี่ยวกับความซื่อสัตย์สุจริตอยู่ในระดับมาก ร่วมมือทำงานแบบบูรณาการกับทุกภาคส่วนในเรื่องการป้องกันการทุจริตอย่างมีประสิทธิภาพอยู่

ในระดับมาก และน้อยที่สุดคือ กำกับดูแลคุณธรรมและจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อป้องกันการเกิดการทุจริต อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

1.2 ด้านการปราบปรามการทุจริต พบว่า ระดับความคาดหวังของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ด้านการปราบปรามการทุจริต ภาพรวมอยู่ในระดับ มาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ลงโทษทางวินัยต่อผู้ที่กระทำความผิด อย่างตรงไปตรงมาและเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ เสนอหรือกำหนดบทลงโทษที่เด็ดขาดและเหมาะสมต่อผู้ที่กระทำความผิดและประสานความร่วมมือกับต่างประเทศ ในการนำผู้กระทำความผิดที่หลบหนีออกนอกประเทศ กลับมาลงโทษอยู่ในระดับมาก ดำเนินการร้องขอให้ถอดถอนผู้ที่กระทำความผิดออกจากตำแหน่งอย่างตรงไปตรงมาและมีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมาก และน้อยที่สุดคือ ดำเนินการฟ้องคดีอาญาต่อผู้ที่กระทำความผิด อย่างตรงไปตรงมาและรวดเร็ว อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

1.3 ด้านการตรวจสอบทรัพย์สิน ระดับความคาดหวังของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ด้านการตรวจสอบทรัพย์สิน ภาพรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ดำเนินการยึดทรัพย์สินของผู้ที่กระทำความผิดให้ตกเป็นของแผ่นดินอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ตรวจสอบถูกต้องและความมีอยู่จริง รวมถึงการเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินอย่างตรงไปตรงมาอยู่ในระดับมากที่สุด กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการยื่นแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินอย่างชัดเจน เพื่อดำเนินการตรวจสอบอย่างมีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมากที่สุด เปิดเผยแพร่ผลการดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน เพื่อให้ประชาชนได้รับรู้และรับทราบอยู่ในระดับมาก และน้อยที่สุดคือ กำหนดตำแหน่งของผู้ที่จะต้องยื่นแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน อย่างถูกต้องและเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

2. จากการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่แตกต่างกันต่อความคาดหวังที่มีต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พบว่า

2.1 ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 พบว่า นิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับความคาดหวังที่มีต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2.2 ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 พบว่า นิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีชั้นปีการศึกษาแตกต่างกัน มีระดับความคาดหวังที่มีต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2.3 ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 พบว่า นิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกัน มีระดับความคาดหวังที่มีต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติในภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ พบว่า นิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกัน มีระดับความคาดหวังที่มีต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติในภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 12 คู่ คือ กลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาอยู่กรุงเทพฯและปริมณฑลกับกลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาอยู่ภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ กลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาอยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับกลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาอยู่ภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ กลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาอยู่ภาคกลางกับกลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาอยู่ภาคตะวันตกและภาคใต้ กลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาอยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับกลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาอยู่ภาคตะวันตกและภาคใต้ กลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาอยู่ภาคตะวันตกกับกลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาอยู่ภาคเหนือ กลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาอยู่ภาคเหนือกับกลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาอยู่ภาคใต้

2.4 ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 4 พบว่า นิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีความสนใจติดตามข้อมูลข่าวสารแตกต่างกัน มีระดับความคาดหวังที่มีต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2.5 ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 5 พบว่า นิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีการมีส่วนร่วมทางการเมืองแตกต่างกัน มีระดับความคาดหวังที่มีต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผลการวิจัย

ผู้วิจัยนำเสนอการอภิปรายผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเรื่อง ความคาดหวังของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พบว่า นิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีความคาดหวังต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสามารถนำผลมาอภิปรายแต่ละด้านได้ดังนี้

1.1 ด้านการป้องกันการทุจริต ระดับความคาดหวังของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ภาพรวมอยู่

ในระดับ มาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมบัติ จันดาร์ักษ์ (2556) ได้ศึกษาเรื่อง บทบาท คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติที่ส่งผลกระทบต่อการเมืองไทย

1.2 ด้านการปราบปรามการทุจริต ระดับความคาดหวังของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ภาพรวมอยู่ในระดับ มาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชั่งทอง โอภาสศิริวิทย์ (2557) ได้ศึกษาเรื่อง การปรับปรุงมาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของประเทศไทย: กรณีศึกษาคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ คณะกรรมการการเลือกตั้งและผู้ตรวจการแผ่นดิน

1.3 ด้านการตรวจสอบทรัพย์สิน ระดับความคาดหวังของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ด้านการตรวจสอบทรัพย์สิน ภาพรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชีรพงศ์ ยอดกุล (2554) ได้ศึกษาเรื่อง มาตรการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินในอำนาจของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

2. เพื่อเปรียบเทียบความคาดหวังของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ในด้านเพศ ชั้นปีการศึกษา ภูมิลำเนา ความสนใจติดตามข้อมูลข่าวสาร และการมีส่วนร่วมทางการเมือง พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลในด้านเพศ ชั้นปีการศึกษา ความสนใจติดตามข้อมูลข่าวสาร และการมีส่วนร่วมทางการเมือง ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนภูมิลำเนาเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ในขณะที่ตัวแปรภูมิลำเนาเป็นไปตามสมมติฐานอันเนื่องมาจากการรับรู้ ประสบการณ์ การติดตามข่าวสาร สภาพแวดล้อม สภาพสังคมของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาในแต่ละภูมิลำเนา มีความแตกต่างกัน และนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคตะวันตก มีระดับความคาดหวังมากที่สุด แสดงว่ามีการพบเจอปัญหาการทุจริตมากที่สุด ดังนั้น ภูมิลำเนา จึงอาจมีผลต่อความคาดหวังของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง ความคาดหวังของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พบว่านิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา มีระดับความคาดหวังด้านการตรวจสอบทรัพย์สินอยู่ในระดับมากที่สุด แสดงให้เห็นว่า บทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติด้านการตรวจสอบทรัพย์สินยังคงมีปัญหา ดังนั้น ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะแนวทางด้านการตรวจสอบทรัพย์สิน โดยเมื่อพิจารณาแล้ว เห็นควรให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

ดำเนินการในส่วนของการยึดทรัพย์สินของผู้ที่กระทำความผิดให้ตกเป็นของแผ่นดินอย่างรวดเร็ว และตรงไปตรงมา ซึ่งจะต้องมีกระบวนการตรวจสอบโดยละเอียดในระยะเวลาที่เหมาะสม เพื่อที่จะได้ผลดังกล่าว จึงอาจจะต้องมีการถ่ายโอนอำนาจหน้าที่ ภารกิจงานบางอย่างของคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติไปให้หน่วยงานอื่น เพิ่มอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ในด้านการ ตรวจสอบทรัพย์สินให้เพียงพอและเพิ่มมาตรการในการตรวจสอบทางลับ ก็จะทำให้การตรวจสอบ ทรัพย์สินและหนี้สิน การดำเนินการยึดทรัพย์สินให้ตกเป็นของแผ่นดินเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถที่จะป้องกันการทุจริต ป้องกันไม่ให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐ แสวงหาผลประโยชน์ที่มีชอบได้เป็นอย่างดี

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาความคาดหวังของประชากรที่มีต่อคณะกรรมการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติในพื้นที่อื่น ๆ ทั่วประเทศเพื่อที่จะเกิดเป็นผลสรุปภาพรวมความ คาดหวังในระดับชาติ ซึ่งอาจจะเกิดเป็นทางแนวในการนำไปปรับปรุงการดำเนินงานของ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
2. ควรมีการศึกษาความคาดหวังของประชากรแต่ละจังหวัดที่มีต่อบทบาทของกรรมการ ป.ป.ช. ประจำจังหวัดในการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในระดับท้องถิ่น ซึ่งยังคง มีการทุจริตอยู่มากในแต่ละจังหวัด เพื่อนำผลที่ได้มาเป็นแนวทางในการปรับปรุงดำเนินงาน เพื่อที่จะทำให้การทุจริตในระดับท้องถิ่นลดน้อยลง

บรรณานุกรม

- จำนง อติวัฒนสิทธิ์. (2532). *ประวัติแนวความคิดทางสังคม*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ซ่งทอง โอภาสศิริวิทย์. (2557). *การปรับปรุงมาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของประเทศไทย: กรณีศึกษา คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ คณะกรรมการการเลือกตั้ง และผู้ตรวจการแผ่นดิน*. คุยฎินิพนธ์ปรัชญาคุยฎินิพนธ์บัณฑิต, สาขาวิชาผู้นำทางสังคม ธุรกิจและการเมือง, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยรังสิต.
- ชาญชัย จิตรเหล่าอากร. (2558). *องค์กรอิสระกับการเมืองไทย*. เข้าถึงได้จาก <https://is.gd/elk0ru>
- ชิษณุกร พรภาณุวิชญ์. (2540). *ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการจัดการทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่นของสมาชิกองค์การบริหารการบริการส่วนตำบล : กรณีศึกษาจังหวัดแพร่*. วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาสิ่งแวดล้อม, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ฉัตรดา สารเวียง. (2543). *ความคาดหวังของประชาชนในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ต่อบทบาททางการเมืองของพรรคการเมืองไทย*. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการเมืองและการปกครอง, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ณรงค์ เส็งประชา. (2541). *มนุษย์กับสังคม*. กรุงเทพฯ: โอ.เอส. พรินติ้ง เฮาส์.
- ธีรพงศ์ ยอดกุล. (2554). *มาตรการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินในอำนาจของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ*. วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชากฎหมายมหาชน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- นพดล เสงเจริญ. (2549). *องค์กรอิสระ: ความสำคัญต่อการปฏิรูปการเมืองและการปฏิรูประบบราชการ*. เข้าถึงได้จาก <http://www.publaw.net/publaw/view.aspx?id=895>
- นวลจันทร์ เพิ่มพูนรัตนกุล. (2540). *ความคาดหวังของผู้เรียนต่อโครงการยกระดับความรู้พื้นฐานสำหรับคนผู้ใหญ่วัยบ้านและผู้นำท้องถิ่น ในจังหวัดสุพรรณบุรี*. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการศึกษาผู้ใหญ่, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นิพนธ์ ะกะมิ. (ม.ป.ป.). *หน่วยที่ 11 องค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ*. เข้าถึงได้จาก <https://www.google.co.th/webhp?sourceid=chromeinstant&ion=1&espv=2 &ie=UTF-8#>
- เบญญา นิลบุตร. (2540). *ความคาดหวังของข้าราชการตำรวจต่อรูปแบบภาวะผู้นำของผู้บังคับบัญชาศึกษากรณีศึกษาของกองบัญชาการศึกษา*. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิทยาศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ปัญหาคอร์ปชั่น. (2556). เข้าถึงได้จาก <https://prezi.com/415sl2nxawcx/presentation/>

- พวงเพชร สุรัตน์กีฎกุล. (2542). *มนุษย์กับสังคม*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พีชรี มหาลาก. (2538). *ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับความคาดหวัง*. เข้าถึงได้จาก
[http://www.novabizz.com/NovaAce/Behavior/ Expectancy_Theory.htm#ixzz1cLMKBx79](http://www.novabizz.com/NovaAce/Behavior/Expectancy_Theory.htm#ixzz1cLMKBx79)
- พุทธา ศรีคำภา. (2554). *บทบาทของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติในการกำกับดูแลคุณธรรมและจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง*. วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชากฎหมายมหาชน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ไพฑูริย์ โปธิสว่าง. (2556). *การทำวิจัยทางสังคมศาสตร์: หลักการ วิธีปฏิบัติ สถิติ และคอมพิวเตอร์*. ชลบุรี: คัมอิน.
- มณฑิรา เขียวยิ่ง และคณะ. (2540). *ความคาดหวังและความเป็นจริงในการดูแลผู้สูงอายุจากครอบครัว*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาพัฒนาสังคม, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วภาดา วัฒนามกุล. (2549). *ความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังและการรับรู้เกี่ยวกับการดูแลผู้สูงอายุในครอบครัวของผู้สูงอายุและผู้ดูแลในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดขอนแก่น*. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการพยาบาล, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วุฒิชัย เต็งพงศธร. (ม.ป.ป.). *ความเป็นมาในการจัดตั้งคณะกรรมการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติในประเทศไทย*. เข้าถึงได้จาก http://law.hcu.ac.th/academic_detail.php?id=14&title=ความเป็นมาในการจัดตั้งคณะกรรมการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติในประเทศไทย
- ศรีนิตย์ บุญทอง. (2521). *ความคาดหวังในบทบาทและตำแหน่งนักพัฒนากรที่มีวุฒิจบปริญญาและไม่จบปริญญา*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาพัฒนาสังคม, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สงวน สุทธิเลิศอรุณ, จำรัส ค้วงสุวรรณ และฐิติพงษ์ ธรรมานุสรณ์. (2522). *จิตวิทยาสังคม*. กรุงเทพฯ: ศิริการพิมพ์.
- สภานิติบัญญัติแห่งชาติ. (2560). *รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560*. เข้าถึงได้จาก <https://is.gd/HIuNX1>

- สมชัย ไทยสงวนวรกุล. (2552). *การปรับตัวของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ต่อการคอร์รัปชันทางการเมือง*. คุษฎีนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรคุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.
- สมบัติ จันดารักษ์. (2556). *บทบาทคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติที่ส่งผลกระทบต่อการเมืองไทย*. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการเมืองการปกครอง, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- สมลักษณ์ เพชรช่วย. (2540). *ความคาดหวังในการเรียนการศึกษาสายสามัญ วิธีเรียนทางไกลของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดระยอง*. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการศึกษาผู้ใหญ่, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2550). *รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550*. เข้าถึงได้จาก <http://www.mua.go.th/users/hecommission/doc/law/Constitution2550.pdf>
- สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ. (2557). *ผลงานคณะกรรมการป.ป.ช.* เข้าถึงได้จาก https://www.nacc.go.th/more_news.php?cid=234&filename=index
- สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ. (ม.ป.ป.). *พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2554*. เข้าถึงได้จาก https://www.nacc.go.th/download/article/article_20110514180338.pdf
- สิริวรรณ อีศวกุล. (2528). *ความคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถในการทำงานที่กำหนด ของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุชา จันทรเอม และสุรางค์ จันทรเอม. (2520). *จิตวิทยาสังคม*. กรุงเทพฯ: แพรววิทยา.
- สุภา สกุลเงิน. (2545). *ประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน หลังการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบล ในทัศนะของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน: ศึกษาเฉพาะกรณี อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชารัฐศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุรพล พุฒคำ. (2522). *หลักทฤษฎีและการปฏิบัติการบริหารการศึกษา*. ลพบุรี: สถาบันราชภัฏเทพสตรี.
- สุรางค์ จันทรเอม. (2529). *จิตวิทยาสังคม*. กรุงเทพฯ: อักษรบัณฑิต.

- โสภา ชูพิกุลชัย. (2522). *จิตวิทยาสังคมประยุกต์*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- อัฐวุฒิ ปภังกร. (ม.ป.ป.). *รู้ทฤษฎี ป้องกันการทุจริตสิ่งที่ทุกคนควรรู้*. เข้าถึงได้จาก <https://thaicg.wordpress.com/tag/ทุจริต/>
- Clay, R. (1988). *Chambers English dictionary*. London: Bunay Suffolk.
- Getzels, V., et al. (1974). *Expectations theory*. Retrieve from <http://www.fearmotlaw.com/article1999.html>
- Oxford. (2000). *Oxford advanced learner's dictionary*. Oxford: Oxford University.
- Parasuraman, A., Zeithaml, V. A., & Berry, L. L. (1990). Refinement and reassessment of the SERVQUAL Scale. *Journal of Retailing*, 67(4), 420-450.
- Simon, H. A. (1976) *Administrative behavior: A study of decision making processes in administrative organization*. New York: The Free Press.
- Vroom, W. H. (1964). *Work and motivation*. New York: John Wiley and Sons.

ภาคผนวก

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ความคาดหวังของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อบทบาทและอำนาจ
หน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความคาดหวังของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
2. แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคาดหวังของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ

หญิง ชาย

2. ชั้นปีการศึกษา

ชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2

ชั้นปีที่ 3 ชั้นปีที่ 4

3. ภูมิลำเนา

กรุงเทพมหานครและปริมณฑล

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ภาคกลาง

ภาคตะวันออก

ภาคตะวันตก

ภาคเหนือ

ภาคใต้

4. ความสนใจติดตามข้อมูลข่าวสาร

ติดตามน้อยครั้ง ติดตามนาน ๆ ครั้ง ติดตามเป็นประจำ

5. การมีส่วนร่วมทางการเมือง

เคย ไม่เคย

**ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความคาดหวังของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อบทบาทและ
อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ**

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคาดหวังของท่านมากที่สุด

ความคาดหวังของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อ บทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	ระดับความคาดหวัง				
	มาก ที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
ด้านการป้องกันการทุจริต					
1. มีการเสริมสร้างทัศนคติและค่านิยมที่ดี เกี่ยวกับความซื่อสัตย์สุจริต					
2. ส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กและเยาวชนเรื่อง หลักคุณธรรม จริยธรรมและวินัย					
3. ปลุกจิตสำนึกในเรื่องการเห็นแก่ประโยชน์ ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตนให้แก่ทุกภาค ส่วน					
4. ร่วมมือทำงานแบบบูรณาการกับทุกภาคส่วน ในเรื่องการป้องกันการทุจริตอย่างมี ประสิทธิภาพ					
5. กำกับดูแลคุณธรรมและจริยธรรมของผู้ดำรง ตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่าง มีประสิทธิภาพ เพื่อป้องกันการเกิดการทุจริต					

ด้านการปราบปรามการทุจริต	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ดำเนินการร้องขอให้ถอดถอนผู้ที่กระทำความผิดออกจากตำแหน่ง อย่างตรงไปตรงมา และมีประสิทธิภาพ					
2. ดำเนินการฟ้องคดีอาญาต่อผู้ที่กระทำความผิดอย่างตรงไปตรงมาและรวดเร็ว					
3. ลงโทษทางวินัยต่อผู้ที่กระทำความผิด อย่างตรงไปตรงมาและเหมาะสม					
4. ประสานความร่วมมือกับต่างประเทศ ในการนำผู้กระทำความผิดที่หลบหนีออกนอกประเทศ กลับมาลงโทษ					
5. เสนอหรือกำหนดบทลงโทษที่เด็ดขาดและเหมาะสมต่อผู้ที่กระทำความผิด					
ด้านการตรวจสอบทรัพย์สิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. กำหนดตำแหน่งของผู้ที่จะต้องยื่นแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน อย่างถูกต้องและเหมาะสม					
2. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการยื่นแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินอย่างชัดเจน เพื่อดำเนินการตรวจสอบอย่างมีประสิทธิภาพ					

ด้านการตรวจสอบทรัพย์สิน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
3. ตรวจสอบถูกต้องและความมีอยู่จริง รวมถึงการเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินอย่างตรงไปตรงมา					
4. ดำเนินการยึดทรัพย์สินของผู้ที่กระทำความผิดให้ตกเป็นของแผ่นดิน					
5. เปิดเผยผลการดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน เพื่อให้ประชาชนได้รับรู้และรับทราบ					